ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
PAOLO MENGOZZI
της 19ης Νοεμβρίου 2015[1]

Συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-186/14 P και C-193/14 P

ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s. κ.λπ.
κατά
Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd
και
Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
κατά

Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd

«Αίτηση αναίρεσης — Ντάμπινγκ — Κανονισμός (ΕΚ) 384/96 — Άρθρο 3, παράγραφοι 5, 7 και 9 — Άρθρο 6, παράγραφος 1 — Εισαγωγές ορισμένων σιδερένιων και χαλύβδινων σωλήνων χωρίς συγκόλληση, καταγωγής Κίνας — Οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ — Ζήτημα κατά πόσον υφίσταται κίνδυνος πρόκλησης ζημίας — Συνεκτίμηση δεδομένων μεταγενέστερων της περιόδου έρευνας — Έκταση του δικαστικού ελέγχου»

I – **Εισαγωγή**

1. Με τις αντίστοιχες αιτήσεις τους αναίρεσης, οι ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s. κ.λπ. (στο εξής: ArcelorMittal κ.λπ.) και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ζητούν την αναίρεση της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου Hubei Xinyegang Steel κατά Συμβουλίου (Τ-528/09, EU:T:2014:35, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο έκανε δεκτό το αίτημα της προσφεύγουσας περί ακύρωσης του κανονισμού (ΕΚ) 926/2009 του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 2009, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων σωλήνων κάθε είδους χωρίς συγκόλληση από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας[2] (στο εξής: επίδικος κανονισμός).

2. Οι εν λόγω αιτήσεις αναίρεσης, την συνεκδίκαση των οποίων αποφάσισε ο πρόεδρος του Δικαστηρίου στις 28 Ιουλίου 2014, παρέχουν στο Δικαστήριο την ευκαιρία να διευκρινίσει, για πρώτη φορά, το περιεχόμενο της έννοιας «κίνδυνος πρόκλησης ζημίας» κατά το άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας[3], όπως

1 — Γλώσσα του πρωτοτύπου: η γαλλική.
2 — ΕΕ L 262, σ. 19.
3 — ΕΕ L 56, σ. 1.

τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2117/2005 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2005[4] (στο εξής: βασικός κανονισμός). Εγείρουν επίσης το ζήτημα της τήρησης, από τον πρωτοβάθμιο δικαστή, των ορίων του ελέγχου που αυτός ασκεί επί των οικονομικής φύσης εκτιμήσεων των θεσμικών οργάνων στο πλαίσιο των μέτρων άμυνας κατά του ντάμπινγκ.

II – **Το νομικό πλαίσιο**

3. Το άρθρο 3 του βασικού κανονισμού προβλέπει τα εξής:

«1. Κατά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και εφόσον δεν ορίζεται κάτι διαφορετικό, ο όρος «ζημία» σημαίνει τη σημαντική ζημία που προκαλείται στην κοινοτική βιομηχανία, τον κίνδυνο πρόκλησης σημαντικής ζημίας στην κοινοτική βιομηχανία ή την αισθητή καθυστέρηση της δημιουργίας μιας τέτοιας βιομηχανίας· η ερμηνεία του όρου διέπεται από τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

[…]

5. Η εξέταση των επιπτώσεων των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ για την οικεία κοινοτική βιομηχανία περιλαμβάνει αξιολόγηση όλων των συναφών οικονομικών παραγόντων και των δεικτών που έχουν σημασία για την κατάσταση της κοινοτικής βιομηχανίας· σε αυτούς συμπεριλαμβάνονται: το γεγονός ότι μια βιομηχανία εξακολουθεί να διέρχεται φάση ανάκτησης των δυνάμεών της μετά τις συνέπειες από παλαιότερες πρακτικές ντάμπινγκ ή επιδοτήσεις· το μέγεθος του πραγματικού περιθωρίου ντάμπινγκ, η πραγματική ή δυνητική μείωση των πωλήσεων, των κερδών, της παραγωγής, του μεριδίου αγοράς, της παραγωγικότητας, της αποδοτικότητας των επενδύσεων και της χρησιμοποίησης ικανότητας· παράγοντες επηρεάζοντες τις κοινοτικές τιμές· οι πραγματικές ή δυνητικές αρνητικές συνέπειες για τις ταμειακές ροές, τα αποθέματα, την απασχόληση, τους μισθούς, την ανάπτυξη, την ικανότητα άντλησης κεφαλαίων ή τις επενδύσεις. Η παραπάνω απαρίθμηση δεν είναι εξαντλητική και κανένας από τους ανωτέρω παράγοντες ούτε περισσότεροι εξ αυτών από κοινού δεν έχουν κατ' ανάγκη αποφασιστική σημασία.

[…]

7. Άλλοι γνωστοί παράγοντες πλην των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, οι οποίοι προξενούν κατά το ίδιο χρονικό διάστημα ζημία στην κοινοτική βιομηχανία, εξετάζονται ομοίως, προκειμένου να διασφαλισθεί ότι η προκαλούμενη από τους εν λόγω άλλους παράγοντες ζημία δεν αποδίδεται στις εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ κατ' εφαρμογή της παραγράφου 6. Στους παράγοντες που είναι δυνατό να ληφθούν υπόψη εν προκειμένω περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, ο όγκος και οι τιμές εισαγωγών πωλούμενων σε τιμές που δεν απορρέουν από πρακτικές ντάμπινγκ, η τυχόν συρρίκνωση της ζήτησης ή μεταβολές των δεδομένων κατανάλωσης, τυχόν περιοριστικές εμπορικές πρακτικές που εφαρμόζουν οι παραγωγοί τρίτων χωρών και της Κοινότητας και ο μεταξύ τους ανταγωνισμός, οι τεχνολογικές εξελίξεις, καθώς και οι εξαγωγικές επιδόσεις και η παραγωγικότητα της κοινοτικής βιομηχανίας.

[…]

4 — ΕΕ L 340, σ. 17.

9. Για να διαπιστωθεί η ύπαρξη κινδύνου πρόκλησης σημαντικής ζημίας, λαμβάνονται υπόψη τα πραγματικά περιστατικά, και όχι μόνο προβαλλόμενοι ισχυρισμοί, εικοτολογίες ή μακρινές πιθανότητες. Οποιαδήποτε μεταβολή των περιστάσεων που θα δημιουργούσε κατάσταση υπό την οποία είναι πιθανή η πρόκληση ζημίας από το ντάμπινγκ πρέπει να είναι δυνατόν να προβλεφθεί με βεβαιότητα και να είναι επικείμενη.Προκειμένου να διαπιστωθεί η ύπαρξη κινδύνου πρόκλησης σημαντικής ζημίας, θα πρέπει να εξετάζονται μεταξύ άλλων οι ακόλουθοι παράγοντες:

α) τυχόν αύξηση σε σημαντικό ποσοστό των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ στην αγορά της Κοινότητας, η οποία αποτελεί ένδειξη για την πιθανότητα ουσιώδους αύξησης των εισαγωγών·

β) η ύπαρξη επαρκούς, ελεύθερα διαθέσιμης ικανότητας του εξαγωγέα ή η επικείμενη σημαντική αύξηση της ικανότητάς του, από την οποία προκύπτει ως πιθανή σημαντική αύξηση των εξαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ προς την Κοινότητα, λαμβανομένης υπόψη της ύπαρξης άλλων εξαγωγικών αγορών, οι οποίες θα μπορούσαν ενδεχομένως να απορροφήσουν τυχόν πρόσθετες εξαγωγές·

γ) το κατά πόσον τα εισαγόμενα προϊόντα εισέρχονται σε τιμές που θα είχαν ως αποτέλεσμα τη σε σημαντικό βαθμό συμπίεση ή παρεμπόδιση της αύξησης των τιμών που θα είχε σημειωθεί σε αντίθετη περίπτωση και οι οποίες είναι πιθανό να οδηγήσουν σε αύξηση της ζήτησης για επιπλέον εισαγωγές·

και

δ) τα αποθέματα του υπό εξέταση προϊόντος.

Κανένας από τους ανωτέρω παράγοντες δεν έχει κατ' ανάγκη αποφασιστική σημασία, αλλά όλοι οι παράγοντες που λαμβάνονται υπόψη πρέπει να οδηγούν στο συμπέρασμα ότι επίκειται η πραγματοποίηση περαιτέρω εξαγωγών με πρακτικές ντάμπινγκ και ότι είναι πιθανή η πρόκληση σημαντικής ζημίας αν δεν ληφθούν προστατευτικά μέτρα.»

4. Το άρθρο 6, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού ορίζει τα ακόλουθα:

«Μετά την κίνηση της διαδικασίας, η Επιτροπή, ενεργώντας σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, αρχίζει έρευνα σε επίπεδο Κοινότητας. Η έρευνα αυτή αφορά τόσο το ντάμπινγκ, όσο και τη ζημία, και διεξάγεται και για τα δύο ταυτοχρόνως. Προκειμένου να εξαχθούν αντιπροσωπευτικά συμπεράσματα, επιλέγεται μια περίοδος έρευνας η οποία, στην περίπτωση του ντάμπινγκ, συνήθως καλύπτει διάστημα όχι βραχύτερο των έξι μηνών αμέσως πριν από την έναρξη της διαδικασίας. Κατά κανόνα, τυχόν πληροφορίες που αναφέρονται σε χρονικό διάστημα μεταγενέστερο της περιόδου έρευνας δεν λαμβάνονται υπόψη.»

III – **Ιστορικό των διαφορών**

5. Στις 9 Ιουλίου 2008, κατόπιν καταγγελίας που υπέβαλε η επιτροπή προστασίας του κοινοτικού κλάδου παραγωγής χαλύβδινων σωλήνων χωρίς συγκόλληση, η Επιτροπή δημοσίευσε ανακοίνωση για την έναρξη διαδικασίας αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές ορισμένων σωλήνων κάθε είδους χωρίς συγκόλληση από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας[5].

5 — ΕΕ C 174, σ. 7.

6. Η Επιτροπή αποφάσισε να περιορίσει την εξέτασή της σε ένα αντιπροσωπευτικό δείγμα σύμφωνα με το άρθρο 17 του βασικού κανονισμού. Στο πλαίσιο αυτό, επέλεξε τέσσερις Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς που αντιπροσώπευαν το 70 % του συνολικού όγκου των εξαγωγών του οικείου προϊόντος προς την Ευρωπαϊκή Ένωση. Μεταξύ αυτών των παραγωγών-εξαγωγέων ήταν η Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd (στο εξής: Hubei).

7. Στις 7 Απριλίου 2009 η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 289/2009, για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές ορισμένων σωλήνων κάθε είδους χωρίς συγκόλληση, από σίδηρο ή χάλυβα, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας[6] (στο εξής: προσωρινός κανονισμός).

8. Στην αιτιολογική σκέψη 13 του προσωρινού κανονισμού, η Επιτροπή ανέφερε ότι η έρευνα για τη διαπίστωση ύπαρξης, αφενός, πρακτικής ντάμπινγκ και, αφετέρου, ζημίας κάλυπτε το χρονικό διάστημα από 1ης Ιουλίου 2007 έως 30 Ιουνίου 2008 (στο εξής: περίοδος έρευνας). Η εξέταση των τάσεων που είχαν σημασία για την αξιολόγηση της ζημίας αφορούσε την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2005 έως το τέλος της περιόδου έρευνας (στο εξής: υπό εξέταση περίοδος).

9. Μετά το πέρας της έρευνας, η Επιτροπή, όπως αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 135 του προσωρινού κανονισμού, έκρινε, πρώτον, ότι, «παρόλο που ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής δεν υπέστη σοβαρή ζημία κατά την υπό εξέταση περίοδο, βρέθηκε σε ευάλωτη θέση κατά το τέλος της περιόδου έρευνας»· δεύτερον, ότι «συντρέχουν όλοι οι όροι για την πλήρη εκδήλωση της ζημίας μετά την περίοδο έρευνας» και, τρίτον, ότι «πληρούται επίσης ο όρος του κινδύνου πρόκλησης ζημίας».

10. Στις 24 Σεπτεμβρίου 2009 το Συμβούλιο εξέδωσε τον επίδικο κανονισμό.

11. Με τις αιτιολογικές σκέψεις 35 έως 81 του προμνησθέντος κανονισμού το Συμβούλιο επιβεβαίωσε τις περιεχόμενες στον προσωρινό κανονισμό διαπιστώσεις της Επιτροπής, ότι ναι μεν ο κλάδος παραγωγής του επίμαχου προϊόντος στην Ένωση δεν είχε υποστεί ζημία, πλην όμως υπήρχε κίνδυνος πρόκλησης τέτοιας ζημίας. Συναφώς, έλαβε υπόψη δεδομένα τα οποία αφορούσαν μεταγενέστερο της περιόδου έρευνας χρονικό διάστημα, ήτοι από τον Ιούλιο του 2008 έως τον Μάρτιο του 2009.

IV – **Διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση**

12. Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 30 Δεκεμβρίου 2009, η Hubei ζήτησε την ακύρωση του επίδικου κανονισμού. Η Επιτροπή και οι ArcelorMittal κ.λπ. παρενέβησαν υπέρ του Συμβουλίου.

13. Προς στήριξη της προσφυγής της, η Hubei προέβαλε τρεις λόγους ακύρωσης. Μεταξύ των λόγων αυτών, ο τρίτος αφορούσε παράβαση των άρθρων 3, παράγραφος 9, 9, παράγραφος 4, και 10, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, καθόσον ο επίδικος κανονισμός στηρίχθηκε σε πρόδηλη πολλαπλή πλάνη εκτίμησης όσον αφορά την ύπαρξη κινδύνου πρόκλησης σημαντικής ζημίας.

14. Το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε μόνον τον τρίτο λόγο που προέβαλε η Hubei και τον έκανε δεκτό. Το εν λόγω Δικαστήριο έκρινε αφενός ότι το Συμβούλιο είχε υποπέσει σε πρόδηλη πλάνη εκτίμησης επιβεβαιώνοντας το συμπέρασμα της Επιτροπής, ήτοι ότι οι παραγωγοί της Ένωσης στον συγκεκριμένο κλάδο ήταν σε ευάλωτη θέση κατά το πέρας της περιόδου έρευνας και, αφετέρου, ότι είχε παραβεί το άρθρο 3, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού δεχόμενο ότι, στην προκειμένη περίπτωση, υπήρχε κίνδυνος πρόκλησης ζημίας.

6 — ΕΕ L 94, σ. 48.

15. Προκειμένου περί των εκτιμήσεων των θεσμικών οργάνων σχετικά με το κατά πόσον η βιομηχανία της Ένωσης ήταν ευάλωτη, το Γενικό Δικαστήριο, στη σκέψη 61 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, διαπίστωσε ότι, πέραν της εξέλιξης του μεριδίου αγοράς της βιομηχανίας της Ένωσης, όλοι οι οικονομικοί δείκτες οι οποίοι ελήφθησαν υπόψη από τα θεσμικά όργανα ήσαν θετικοί και συνέθεταν, στο σύνολό τους, την εικόνα μιας ισχυρής, και όχι μιας εύθραυστης ή ευάλωτης βιομηχανίας. Κατά το Γενικό Δικαστήριο, το συμπέρασμα των θεσμικών οργάνων της Ένωσης ότι ο συγκεκριμένος κλάδος παραγωγής της Ένωσης βρισκόταν σε ευάλωτη θέση, δεν θεμελιωνόταν από τα κρίσιμα οικονομικά δεδομένα.

16. Επιπλέον, με τις σκέψεις 63 έως 65 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τα λοιπά στοιχεία τα οποία επικαλέστηκαν τα θεσμικά όργανα για να στηρίξουν το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξαν, όσον αφορά τη διαπίστωση ότι ο οικείος βιομηχανικός κλάδος της Ένωσης ήταν ευάλωτος κατά το πέρας της περιόδου έρευνας. Ειδικότερα, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε ότι η μείωση της ζήτησης δεν έπρεπε να αποδοθεί στις εισαγωγές ντάμπινγκ και έκρινε ότι τα κρίσιμα εν προκειμένω στοιχεία δεν θεμελίωναν τη διαπίστωση σύμφωνα με την οποία ήταν βέβαιο ότι η αύξηση των εισαγωγών από την Κίνα αποθάρρυνε τον συγκεκριμένο κλάδο παραγωγής της Ένωσης να επενδύει και να αναπτύσσει την παραγωγική ικανότητα για να παρακολουθήσει την ανάπτυξη της αγοράς.

17. Όσον αφορά τον κίνδυνο πρόκλησης ζημίας, το Γενικό Δικαστήριο, κατόπιν της ανάλυσης στην οποία προέβη με τις σκέψεις 70 έως 90 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, έκρινε, στη σκέψη 91 της απόφασης αυτής, ότι από τους τέσσερις παράγοντες στους οποίους αναφέρεται το άρθρο 3, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, ο ένας παράγοντας θεωρήθηκε άνευ αποφασιστικής σημασίας από τα θεσμικά όργανα (αποθέματα του υπό διεύρυνση προϊόντος), ως προς τους άλλους δύο παράγοντες εμφανίζονταν ασυνέχειες μεταξύ των προβλέψεων της Επιτροπής, οι οποίες επιβεβαιώθηκαν από το Συμβούλιο με τον επίδικο κανονισμό, και των δεδομένων που αφορούσαν το μεταγενέστερο της περιόδου έρευνας χρονικό διάστημα (όγκος και τιμές των εισαγωγών), ενώ ως προς τον τελευταίο παράγοντα (παραγωγική ικανότητα των εξαγωγέων και αναπροσανατολισμός των εξαγωγών) η πραγματοποιηθείσα ανάλυση υπήρξε ελλιπής, καθόσον δεν ελήφθησαν υπόψη όλα τα στοιχεία που έπρεπε.

18. Με την προμνησθείσα σκέψη 91 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο προσέθεσε ότι αυτές οι ασυνέχειες και οι ελλείψεις πρέπει να κριθούν υπό το πρίσμα των απαιτήσεων που θέτει συναφώς ο βασικός κανονισμός, ο οποίος ορίζει ότι η διαπίστωση της ύπαρξης κινδύνου πρέπει να στηρίζεται σε «πραγματικά περιστατικά, και όχι απλώς [σε] τυχόν ισχυρισμο[ύς], εικασίες ή μεμακρυσμένες πιθανότητες», και ότι οποιαδήποτε μεταβολή των περιστάσεων ικανή να δημιουργήσει κατάσταση υπό την οποία το ντάμπινγκ θα προκαλούσε ζημία, πρέπει να μπορεί «να προβλεφθεί με βεβαιότητα και να είναι επικείμενη».

19. Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα, με τη σκέψη 93 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης ότι, εφόσον ο προσβαλλόμενος κανονισμός στηριζόταν στη διαπίστωση ότι υπήρχε κίνδυνος πρόκλησης ζημίας και το Συμβούλιο υπέπεσε συναφώς σε πλάνη, ο εν λόγω κανονισμός έπρεπε να ακυρωθεί στο μέτρο κατά το οποίο επιβάλλει, αφενός, δασμούς αντιντάμπινγκ στις εξαγωγές των προϊόντων της Hubei και, αφετέρου, την είσπραξη των προσωρινών δασμών που είχαν επιβληθεί στις εξαγωγές αυτές.

V – **Αιτήματα των διαδίκων των αναιρετικών δικών και διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου**

20. Στη υπόθεση C-186/14 P, οι ArcelorMittal κ.λπ. ζητούν από το Δικαστήριο:

— να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·

— να απορρίψει το πρώτο σκέλος του τρίτου λόγου που προβλήθηκε από την πρωτοδίκως προσφεύγουσα·

— να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου κατά τα λοιπά, και

— να καταδικάσει τη Hubei στην καταβολή των εξόδων των ArcelorMittal κ.λπ. όσον αφορά τόσο την πρωτοβάθμια όσο και την παρούσα αναιρετική διαδικασία.

21. Στην υπόθεση C-193/14 P, το Συμβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·

— να απορρίψει το πρώτο σκέλος του τρίτου λόγου που προβλήθηκε από την πρωτοδίκως προσφεύγουσα·

— να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, προκειμένου αυτό να εξετάσει τους λοιπούς λόγους που προβλήθηκαν πρωτοδίκως·

— να καταδικάσει τη Hubei στην καταβολή των εξόδων του Συμβουλίου σε αμφότερους τους βαθμούς δικαιοδοσίας.

22. Η Hubei ζητεί από το Δικαστήριο:

— να απορρίψει τις αιτήσεις αναίρεσης στο σύνολό τους, και

— να καταδικάσει τους αναιρεσείοντες στα δικαστικά έξοδα.

23. Με διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 28ης Ιουλίου 2014, οι δύο υποθέσεις ενώθηκαν προς διευκόλυνση της προφορικής διαδικασίας και προς έκδοση κοινής απόφασης.

24. Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 172 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, η Επιτροπή κατέθεσε υπόμνημα αντίκρουσης, με το οποίο συντάσσεται με τα αιτήματα των ArcelorMittal κ.λπ. και του Συμβουλίου και ζητεί από το Δικαστήριο να καταδικάσει τη Hubei στα δικαστικά έξοδα.

25. Η Ιταλική Δημοκρατία, στην οποία, με απόφαση του Προέδρου του Δικαστηρίου της 21ης Αυγούστου 2014, επετράπη να παρέμβει υπέρ του Συμβουλίου στην υπόθεση C-193/14 P, ζητεί ομοίως από το Δικαστήριο να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, να απορρίψει το πρώτο σκέλος του τρίτου λόγου τον οποίο προέβαλε η πρωτοδίκως προσφεύγουσα και να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

VI – **Ανάλυση των προβαλλόμενων λόγων αναίρεσης**

26. Οι ArcelorMittal κ.λπ. προβάλλουν τρεις λόγους αναίρεσης. Οι λόγοι αυτοί αντλούνται, αντίστοιχα, από εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού, από εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 3, παράγραφος 9, από παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού και από σφάλμα του Γενικού Δικαστηρίου καθόσον έκρινε ότι οι διαπιστώσεις των θεσμικών οργάνων σχετικά με τον κίνδυνο πρόκλησης ζημίας ενείχαν πρόδηλη πλάνη εκτίμησης.

27. Προς στήριξη της αίτησής του αναίρεσης, το Συμβούλιο προβάλλει τέσσερις λόγους, αντλούμενους, πρώτον από παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού και από παραμόρφωση του περιεχομένου των αποδεικτικών στοιχείων, δεύτερον από εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού, τρίτον από εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 9, του κανονισμού αυτού και, τέταρτον, από πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο, καθόσον υποκατέστησε με τη δική του εκτίμηση τις εκτιμήσεις των θεσμικών οργάνων της Ένωσης σχετικά με τους οικονομικούς δείκτες που έπρεπε να ληφθούν υπόψη.

28. Δεδομένου ότι το σύνολο σχεδόν των προβαλλόμενων λόγων στο πλαίσιο των δύο αιτήσεων αναίρεσης παρουσιάζουν αναλογίες ή, τουλάχιστον, αλληλεπικαλύπτονται σε μεγάλο βαθμό, προτείνω να εξεταστούν από κοινού με την ακόλουθη σειρά:

— πρώτος λόγος αναίρεσης τον οποίο προέβαλε το Συμβούλιο και πρώτο σκέλος του τρίτου λόγου αναίρεσης που προέβαλαν οι ArcelorMittal κ.λπ., που στην ουσία αντλούνται από παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 5 του βασικού κανονισμού και από παραμόρφωση του περιεχομένου των αποδεικτικών στοιχείων, όσον αφορά τις διαπιστώσεις του Γενικού Δικαστηρίου επί του ζητήματος κατά πόσον ο οικείος κλάδος παραγωγής της Ένωσης βρισκόταν σε ευάλωτη θέση·

— δεύτερος λόγος αναίρεσης τον οποίο προέβαλε το Συμβούλιο και πρώτος λόγος αναίρεσης που προέβαλαν οι ArcelorMittal κ.λπ., αντλούμενοι αμφότεροι από εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού·

— τρίτος λόγος αναίρεσης τον οποίο προέβαλε το Συμβούλιο, δεύτερος λόγος και δεύτερο σκέλος του τρίτου λόγου αναίρεσης που προέβαλαν οι ArcelorMittal κ.λπ., οι οποίοι αντλούνται από εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού και από εσφαλμένη ανάλυση των παραγόντων που συνδέονται με τον κίνδυνο πρόκλησης ζημίας·

— τέταρτος λόγος αναίρεσης τον οποίο προέβαλε το Συμβούλιο, αντλούμενος από πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο, καθόσον υποκατέστησε με τη δική του εκτίμηση τις εκτιμήσεις των θεσμικών οργάνων της Ένωσης σχετικά με τους οικονομικούς δείκτες που έπρεπε να ληφθούν υπόψη.

Α – *Επί του πρώτου λόγου αναίρεσης τον οποίο προέβαλε το Συμβούλιο και του πρώτου σκέλους του τρίτου λόγου αναίρεσης που προέβαλαν οι ArcelorMittal κ.λπ., που αντλούνται από παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 5 του βασικού κανονισμού και από παραμόρφωση του περιεχομένου των αποδεικτικών στοιχείων, όσον αφορά τις διαπιστώσεις του Γενικού Δικαστηρίου επί του ζητήματος κατά πόσον ο οικείος κλάδος παραγωγής της Ένωσης βρισκόταν σε ευάλωτη θέση*

1. Σύνοψη των επιχειρημάτων των διαδίκων

29. Το Συμβούλιο εκτιμά ότι, παρά το γεγονός ότι το άρθρο 3 του βασικού κανονισμού δεν αναφέρει τον όρο «ευάλωτη θέση», εντούτοις ο όρος αυτός μπορεί, όπως στην υπό κρίση υπόθεση, να συνιστά αποφασιστικό στοιχείο για τη διαπίστωση ύπαρξης κινδύνου πρόκλησης ζημίας. Ως εκ τούτου, η διαπίστωση ότι η βιομηχανία της Ένωσης βρισκόταν σε ευάλωτη θέση αποτέλεσε το πρώτο στάδιο στο πλαίσιο του οποίου τα θεσμικά όργανα εξέτασαν την κατάσταση του οικείου κλάδου παραγωγής της Ένωσης, βασιζόμενα στους παράγοντες οι οποίοι απαριθμούνται στο άρθρο 3, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού. Μεταξύ των παραγόντων αυτών περιλαμβάνεται ο αντίκτυπος των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, τον οποίο δεν εξέτασε το Γενικό Δικαστήριο.

30. Εξάλλου, το Συμβούλιο φρονεί ότι κατά την εκτίμηση των οικονομικών παραγόντων, όπως το επίπεδο των αποθεμάτων, ο όγκος των πωλήσεων, το μερίδιο αγοράς της βιομηχανίας της Ένωσης, το επίπεδο απασχόλησης, οι τιμές πώλησης, η αποδοτικότητα των επενδύσεων και τα κέρδη του συγκεκριμένου κλάδου παραγωγής, το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε σε ελλιπή ή ακόμη και εσφαλμένα συμπεράσματα, μη λαμβάνοντας υπόψη ορισμένα πραγματικά περιστατικά και αγνοώντας τις αρνητικές τάσεις ή πλευρές των θετικών δεικτών κατά τα δύο τελευταία έτη της περιόδου έρευνας, με αποτέλεσμα την πρόδηλη παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη τη σημασία του περιθωρίου ντάμπινγκ ούτε την ανάλυση των θεσμικών οργάνων ως προς την ανάκαμψη του οικείου κλάδου παραγωγής της Ένωσης μετά από προγενέστερες πρακτικές ντάμπινγκ.

31. Οι ArcelorMittal κ.λπ. υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο προσέδωσε, αδικαιολόγητα, στον όρο «ευάλωτη θέση» αυτοτελή σημασία και βαρύτητα. Παρατηρούν ότι το μοναδικό κρίσιμο ζήτημα είναι κατά πόσον το συμπέρασμα σχετικά με την ευάλωτη θέση της βιομηχανίας της Ένωσης ήταν προδήλως εσφαλμένο και όχι αν τα θεσμικά όργανα ορθώς χαρακτήρισαν την κατάσταση ως «ευάλωτη». Ειδικότερα, ο βασικός κανονισμός δεν περιλαμβάνει τους όρους «ευάλωτη» ή «ευάλωτη θέση» και ακόμη λιγότερο απαιτεί, ως προϋπόθεση για τη διαπίστωση ύπαρξης κινδύνου πρόκλησης ζημίας, να βρίσκεται η εν λόγω βιομηχανία σε «ευάλωτη θέση» κατά το πέρας της περιόδου έρευνας.

32. Οι ArcelorMittal κ.λπ. υποστηρίζουν επίσης ότι είναι εσφαλμένες οι διαπιστώσεις του Γενικού Δικαστηρίου οι οποίες περιέχονται στις σκέψεις 64 και 65 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης και αφορούν, αντιστοίχως, αφενός την τάση του συγκεκριμένου κλάδου παραγωγής της Ένωσης να επενδύει και να αναπτύσσει την παραγωγική ικανότητα και, αφετέρου, την ανάκαμψη του εν λόγω κλάδου παραγωγής από πρακτικές ντάμπινγκ προηγηθείσες των πρακτικών οι οποίες αποτελούν αντικείμενο του επίδικου κανονισμού.

33. Η Επιτροπή φρονεί ότι ο τρόπος με τον οποίο το Γενικό Δικαστήριο προσέγγισε το ζήτημα καταδεικνύει ότι το εν λόγω Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη τη νομολογία σχετικά με την ευρεία διακριτική ευχέρεια που διαθέτουν τα θεσμικά όργανα της Ένωσης επί των πολύπλοκων ζητημάτων αντιντάμπινγκ και αντικατοπτρίζει την προφανή πρόθεση του Δικαστηρίου αυτού να υποκαταστήσει την εκτίμηση του Συμβουλίου με τη δική του εκτίμηση. Η Επιτροπή συμμερίζεται τα επιχειρήματα των ArcelorMittal κ.λπ. ως προς την έννοια «ευάλωτη θέση» και προσθέτει ότι πρόκειται για αμιγώς περιγραφική έννοια της κατάστασης του οικείου κλάδου παραγωγής της Ένωσης.

34. Η Hubei στην ουσία αντιτάσσει ότι οι προβαλλόμενοι λόγοι αναίρεσης είναι απαράδεκτοι, καθόσον αμφισβητούν την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών από το Γενικό Δικαστήριο, και, εν πάση περιπτώσει, είναι αβάσιμοι. Συναφώς, διευκρινίζει ότι, βάσει της νομολογίας, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε αν τα αποδεικτικά στοιχεία τεκμηρίωναν τα συμπεράσματα που συνήγαγαν τα θεσμικά όργανα και ορθώς κατέληξε ότι δεν συνέτρεχε τέτοια περίπτωση. Εξάλλου, η Hubei υποστηρίζει ότι η αιτίαση ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν αναφέρθηκε ρητώς στο περιθώριο ντάμπινγκ είναι ομοίως αβάσιμη, δεδομένου ότι δεν επρόκειτο για κρίσιμο οικονομικό δείκτη στο πλαίσιο της αξιολόγησης κατά πόσον ο οικείος κλάδος παραγωγής της Ένωσης βρίσκεται σε ευάλωτη θέση ή αν υπάρχει κίνδυνος πρόκλησης ζημίας.

2. Ανάλυση

35. Οι επικρίσεις που διατύπωσαν οι αναιρεσείοντες με τους προβαλλόμενους λόγους αναίρεσης στρέφονται κατά του περιεχομένου των σκέψεων της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης που αφορούν την εκτίμηση της κατάστασης του οικείου κλάδου παραγωγής της Ένωσης κατά το πέρας της περιόδου έρευνας, υπό το πρίσμα των παραγόντων που απαριθμούνται στο άρθρο 3, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού.

36. Κατόπιν της ανάλυσης στην οποία προέβη το Γενικό Δικαστήριο με τις σκέψεις 58 έως 65 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, κατέληξε, με τη σκέψη 66 της εν λόγω απόφασης, στο συμπέρασμα ότι το Συμβούλιο είχε υποπέσει σε πρόδηλη πλάνη εκτίμησης επιβεβαιώνοντας το συμπέρασμα της Επιτροπής (το οποίο περιέχεται στον προσωρινό κανονισμό) ότι ο συγκεκριμένος κλάδος παραγωγής της Ένωσης ήταν σε ευάλωτη θέση κατά το πέρας της περιόδου έρευνας. Κατά το Γενικό Δικαστήριο, τα οικονομικά δεδομένα τα οποία έλαβαν υπόψη τα θεσμικά όργανα δεν θεμελίωναν το συμπέρασμα αυτό, αλλά αντιθέτως, στο σύνολό τους, συνέθεταν την εικόνα μιας ισχυρής και όχι μιας εύθραυστης ή ευάλωτης βιομηχανίας[7].

37. Πριν εξεταστούν οι αιτιάσεις των αναιρεσειόντων, πρέπει να τονιστεί ότι αυτοί δεν αμφισβητούν τη διαπίστωση του Γενικού Δικαστηρίου, η οποία περιλαμβάνεται στη σκέψη 58 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης και σύμφωνα με την οποία, κατ' ουσίαν, μολονότι η κατάσταση του συγκεκριμένου κλάδου παραγωγής της Ένωσης κατά το πέρας της περιόδου έρευνας περιλαμβάνεται στο τμήμα που αφορά τη ζημία (τόσο του βασικού, όσο και του προσωρινού, αλλά και του επίδικου κανονισμού), εντούτοις «δεν είναι άσχετ[η] με την ανάλυση του ζητήματος της ύπαρξης κινδύνου πρόκλησης ζημίας» που προβλέπεται στο άρθρο 3, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού.

38. Αν και δεν αποτελεί αντικείμενο επικρίσεων, η διαπίστωση αυτή παρέχει τη δυνατότητα ανάδειξης και καλλίτερης κατανόησης των σχέσεων μεταξύ των διαφόρων συναφών παραγράφων του άρθρου 3 του βασικού κανονισμού, το οποίο φέρει τον τίτλο «Προσδιορισμός της ζημίας».

39. Το άρθρο 3, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού ορίζει ότι ο όρος «ζημία», εφόσον δεν ορίζεται κάτι διαφορετικό, σημαίνει, ιδίως, τη σημαντική *ζημία* που προκαλείται στη βιομηχανία της Ένωσης ή τον *κίνδυνο πρόκλησης* σημαντικής *ζημίας* σε μια τέτοια βιομηχανία.

40. Το άρθρο 3, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού αφορά τον προσδιορισμό της ύπαρξης ζημίας. Ο προσδιορισμός αυτός προϋποθέτει αντικειμενική εξέταση αφενός του όγκου των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ και της επίδρασής τους στις τιμές των ομοειδών προϊόντων στην αγορά της Ένωσης και, αφετέρου, των συνεπειών των εισαγωγών αυτών για την βιομηχανία της Ένωσης.

41. Το άρθρο 3, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, το οποίο εφάρμοσαν τα θεσμικά όργανα κατά την θέσπιση του επίδικου κανονισμού, διευκρινίζει ότι η εξέταση των επιπτώσεων των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ για τη βιομηχανία της Ένωσης, περιλαμβάνει αξιολόγηση «όλων των συναφών οικονομικών παραγόντων και των δεικτών που έχουν σημασία για την κατάσταση της βιομηχανίας [της Ένωσης]». Το εν λόγω άρθρο ορίζει ότι η απαρίθμηση των παραγόντων αυτών δεν είναι εξαντλητική.

42. Το άρθρο 3, παράγραφος 9, του προμνησθέντος κανονισμού διέπει τη «[διαπίστωση] κατά πόσον υφίσταται κίνδυνος πρόκλησης σημαντικής ζημίας». Διευκρινίζεται ότι για τη διαπίστωση αυτή λαμβάνονται υπόψη τα πραγματικά περιστατικά, και όχι απλώς τυχόν ισχυρισμοί, εικασίες ή μεμακρυσμένες πιθανότητες και ότι οποιαδήποτε μεταβολή των περιστάσεων, που θα δημιουργούσε κατάσταση υπό την οποία είναι πιθανή η πρόκληση ζημίας από το ντάμπινγκ, πρέπει να είναι δυνατόν να προβλεφθεί με βεβαιότητα και να είναι επικείμενη. Το άρθρο 3, παράγραφος 9, απαριθμεί επίσης τέσσερις παράγοντες οι οποίοι πρέπει να λαμβάνονται υπόψη, μεταξύ άλλων, όταν εξετάζεται κατά πόσον «υπάρχει κίνδυνος πρόκλησης σημαντικής ζημίας». Η ίδια διάταξη διευκρινίζει ότι κανένας από τους ανωτέρω παράγοντες δεν έχει κατ' ανάγκην αποφασιστική σημασία, αλλά όλοι οι παράγοντες που λαμβάνονται υπόψη πρέπει να οδηγούν στο συμπέρασμα ότι επίκειται η πραγματοποίηση περαιτέρω εξαγωγών με πρακτικές ντάμπινγκ και ότι είναι πιθανή η πρόκληση σημαντικής ζημίας αν δεν ληφθούν προστατευτικά μέτρα.

7 — Βλ. σκέψεις 61 και 66 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης.

43. Επομένως, διαπιστώνεται ότι, καίτοι το άρθρο 3, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού προϋποθέτει, για τον «προσδιορισμό της *ύπαρξης* ζημίας»[8], ιδίως αντικειμενική εξέταση των συνεπειών των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ για τη βιομηχανία της Ένωσης, εξέταση η οποία περιλαμβάνει, σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, αξιολόγηση όλων των συναφών οικονομικών παραγόντων και των δεικτών που έχουν σημασία για την κατάσταση της βιομηχανίας της Ένωσης, εντούτοις, η εξέταση αυτή δεν απαιτείται ρητώς από τον βασικό κανονισμό, όταν πρόκειται για την ανάλυση του *κινδύνου* πρόκλησης ζημίας, κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 9, του εν λόγω κανονισμού.

44. Ωστόσο, το άρθρο 3, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού δεν απαριθμεί περιοριστικά τους παράγοντες οι οποίοι πρέπει να ληφθούν υπόψη, όταν εξετάζεται κατά πόσον υπάρχει κίνδυνος πρόκλησης ζημίας και, συνεπώς, δεν αποκλείει τους παράγοντες οι οποίοι αφορούν την κατάσταση της βιομηχανίας της Ένωσης, οι οποίοι αναφέρονται στο άρθρο 3, παράγραφος 5, του εν λόγω κανονισμού.

45. Εξάλλου, όπως εκτίμησαν τα θεσμικά όργανα στην υπό κρίση υπόθεση, φαίνεται ότι είναι αναγκαία η εξέταση των συναφών παραγόντων οι οποίοι επιδρούν στην κατάσταση της βιομηχανίας της Ένωσης, όσον αφορά την ύπαρξη κινδύνου πρόκλησης ζημίας.

46. Βεβαίως, η εν λόγω εξέταση δεν είναι καθοριστική για την απόδειξη ύπαρξης ζημίας, δεδομένου ότι, στο πλαίσιο της ανάλυσης του κινδύνου πρόκλησης ζημίας, εξ ορισμού η ζημία δεν έχει (ακόμη) επέλθει.

47. Εντούτοις, η εξέταση αυτή παρέχει τη δυνατότητα εκτίμησης της κατάστασης του οικείου κλάδου παραγωγής της Ένωσης, βάσει της οποίας τα θεσμικά όργανα μπορούν να αξιολογήσουν, όπως απαιτεί το άρθρο 3, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, αν, σε περίπτωση νέων, επικείμενων εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, ο κίνδυνος πρόκλησης σημαντικής ζημίας για τον οικείο κλάδο παραγωγής της Ένωσης θα μετατραπεί σε σημαντική ζημία, σε περίπτωση που δεν ληφθούν προστατευτικά μέτρα.

48. Με άλλα λόγια, για να μπορέσουν τα θεσμικά όργανα να διαπιστώσουν την ύπαρξη κινδύνου πρόκλησης σημαντικής ζημίας για τη βιομηχανία της Ένωσης, ενώ, εξ ορισμού, ο οικείος κλάδος παραγωγής της εν λόγω βιομηχανίας δεν υφίσταται υλική ζημία κατά την κρίσιμη χρονική περίοδο, παρά τις συνέπειες των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας, είναι αναγκαίο να είναι γνωστή η υφιστάμενη κατάσταση αυτού του κλάδου παραγωγής. Πράγματι, μόνον κατανοώντας την υφιστάμενη κατάσταση του υπό εξέταση κλάδου παραγωγής, τα θεσμικά όργανα μπορούν να προσδιορίσουν αν η επικείμενη αύξηση των μελλοντικών εισαγωγών οι οποίες αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ θα μπορούσε να προκαλέσει σημαντική ζημία στον οικείο κλάδο παραγωγής της Ένωσης, σε περίπτωση που δεν ληφθούν προστατευτικά μέτρα[9].

8 — Η υπογράμμιση δική μου.

9 — Ως προς την ερμηνεία των άρθρων 3.4 και 3.7 της Συμφωνίας για την εφαρμογή του άρθρου VI της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου του 1994 (Συμφωνία αντιντάμπινγκ), των οποίων η διατύπωση επαναλαμβάνεται, αντίστοιχα, στις παραγράφους 5 και 9 του άρθρου 3 του βασικού κανονισμού, βλ., κατ' αναλογίαν, έκθεση της ειδικής ομάδας «Μεξικό – έρευνα αντιντάμπινγκ σχετικά με το σιρόπι αραβοσίτου με υψηλή περιεκτικότητα σε φρουκτόζη (SHTF) καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής», WT/DS132/R, της 28ης Ιανουαρίου 2000, σημεία 7.140 και 7.141, η οποία εγκρίθηκε από το όργανο επίλυσης διαφορών στις 24 Φεβρουαρίου 2000. Η εκτίμηση αυτή της ειδικής ομάδας επιβεβαιώθηκε από την έκθεση της ειδικής ομάδας «Μεξικό – έρευνα αντιντάμπινγκ σχετικά με το σιρόπι αραβοσίτου με υψηλή περιεκτικότητα σε φρουκτόζη (SHTF) καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής», WT/DS132/RW, της 22ας Ιουνίου 2001, σημεία 6.24 και 6.28, καθώς και από την έκθεση του δευτεροβάθμιου οργάνου επίλυσης διαφορών, WT/DS132/AB/RW, της 22ας Οκτωβρίου 2001, σημεία 114 έως 118.

49. Στην υπό κρίση υπόθεση, δεν αμφισβητείται ότι, κατά το πέρας της ανάλυσής τους, τα θεσμικά όργανα, αφού εξέτασαν τους μη εξαντλητικά απαριθμούμενους παράγοντες και δείκτες που περιλαμβάνονται στο άρθρο 3, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι, μολονότι ο οικείος κλάδος παραγωγής της Ένωσης δεν υπέστη υλική ζημία κατά την υπό εξέταση περίοδο, ωστόσο βρισκόταν σε «ευάλωτη θέση» κατά το πέρας της περιόδου αυτής, ήτοι την 30ή Ιουνίου 2008.

50. Όπως επισήμανε το Γενικό Δικαστήριο με τη σκέψη 58 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, αυτή η ευάλωτη θέση ελήφθη υπόψη στον προσωρινό και στον επίδικο κανονισμό στο πλαίσιο της ανάλυσης του κινδύνου πρόκλησης ζημίας.

51. Η Hubei αμφισβήτησε το προαναφερθέν συμπέρασμα, επικαλούμενη τις αντιφάσεις που υπάρχουν μεταξύ του εν λόγω συμπεράσματος και των κρίσιμων εν προκειμένω οικονομικών δεδομένων, όπως υπενθύμισε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 57 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης.

52. Είναι γεγονός ότι, όπως υποστηρίζουν οι ArcelorMittal κ.λπ., ο βασικός κανονισμός δεν ορίζει ότι η ευάλωτη κατάσταση του οικείου κλάδου παραγωγής της Ένωσης αποτελεί προϋπόθεση για τη διαπίστωση της ύπαρξης κινδύνου πρόκλησης ζημίας. Εντούτοις, κακώς αφήνεται να εννοηθεί ότι το Γενικό Δικαστήριο απαίτησε από τα θεσμικά όργανα να αποδείξουν ότι ο οικείος κλάδος της Ένωσης πληρούσε την προϋπόθεση αυτή. Από καμία σκέψη της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης δεν συνάγεται μια τέτοια απαίτηση.

53. Το γεγονός ότι η ευάλωτη θέση του οικείου κλάδου παραγωγής της Ένωσης, την οποία διαπίστωσαν τα θεσμικά όργανα, μπορεί να θεωρηθεί ως περιγραφή της κατάστασης του εν λόγω κλάδου, όπως υποστήριξε η Επιτροπή, δεν σημαίνει ότι δεν υπόκειται σε κανένα δικαστικό έλεγχο· ειδικότερα, ο έλεγχος ως προς την πρόδηλη πλάνη εκτίμησης αφορά σαφώς πραγματικά περιστατικά ή αποδεικτικά στοιχεία.

54. Κατά τα λοιπά, λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων που περιέχονται στη δικογραφία, αμφιβάλλω κατά πόσον η έννοια αυτή, στην προκειμένη περίπτωση, θεωρήθηκε απλώς ως περιγραφή της κατάστασης.

55. Συγκεκριμένα, όπως ρητώς παραδέχεται το Συμβούλιο στην αίτησή του αναίρεσης, η ευάλωτη θέση του οικείου κλάδου παραγωγής της Ένωσης κρίθηκε από τα θεσμικά όργανα ως «καθοριστικό» στοιχείο κατά την ανάλυση του ζητήματος της ύπαρξης κινδύνου πρόκλησης ζημίας στο πλαίσιο της υπό κρίση υπόθεσης. Αυτό προκύπτει με πολύ σαφή τρόπο, ιδίως, από την αιτιολογική σκέψη 126 του προσωρινού κανονισμού, τη οποίας μνεία γίνεται στη σκέψη 58 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, καθώς και από την αιτιολογική σκέψη 135 του ίδιου κανονισμού, σύμφωνα με την οποία η ευάλωτη θέση εμφανίζεται ως ένα από τα τρία κριτήρια βάσει των οποίων η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι υπάρχει αιτιώδης συνάφεια μεταξύ του επικείμενου κινδύνου από τις εισαγωγές κινεζικών προϊόντων με ντάμπινγκ και της ζημίας που προβλέπεται να υποστεί ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής [10].

10 — Στο τελευταίο εδάφιο της αιτιολογικής σκέψης 126 του προσωρινού κανονισμού, το οποίο αφορά το «συμπέρασμα σχετικά με τον κίνδυνο πρόκλησης ζημίας», αναφέρεται ότι «συμπεραίνεται προσωρινά ότι, εάν δεν ληφθούν μέτρα, οι εισαγωγές με ντάμπινγκ από την Κίνα πρόκειται να προκαλέσουν σημαντική ζημία στον ευάλωτο κλάδο παραγωγής [της Ένωσης], ειδικότερα λόγω μείωσης των πωλήσεων, του μεριδίου αγοράς, της παραγωγής και της κερδοφορίας». Η αιτιολογική σκέψη 135 του ίδιου κανονισμού αναφέρει ότι, «[ε]ν κατακλείδι, εάν ληφθεί υπόψη i) ότι, παρόλο που ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής δεν υπέστη σοβαρή ζημία κατά την υπό εξέταση περίοδο, βρέθηκε σε ευάλωτη θέση κατά το τέλος της ΠΕ (βλέπε αιτιολογική σκέψη 89), ii) ότι συντρέχουν όλοι οι όροι για την πλήρη εκδήλωση της ζημίας μετά την ΠΕ (βλέπε αιτιολογική σκέψη 112 ανωτέρω) και iii) ότι πληρούται επίσης ο όρος του κινδύνου πρόκλησης ζημίας όπως εξηγείται στην αιτιολογική σκέψη 126 ανωτέρω, συνάγεται ότι υπάρχει αιτιώδης συνάφεια μεταξύ του επικείμενου κινδύνου από τις εισαγωγές κινεζικών προϊόντων με ντάμπινγκ και της ζημίας που προβλέπεται να υποστεί ο κλάδος παραγωγής [της Ένωσης]».

56. Εξάλλου, είναι, πιθανώς, ευχερέστερο να αποδειχθεί ή ύπαρξη κινδύνου πρόκλησης σημαντικής επικείμενης ζημίας, όταν η βιομηχανία της Ένωσης ήδη βρίσκεται σε οικονομικά εύθραυστη ή σε ευάλωτη θέση λόγω των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, απ' ό,τι στην περίπτωση που οι παράγοντες οι οποίοι προβλέπονται στο άρθρο 3, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού συνθέτουν την εικόνα μιας βιομηχανίας σε στάδιο ανάπτυξης ή, τουλάχιστον ισχυρής[11].

57. Υπ' αυτές τις συνθήκες, φρονώ ότι το Γενικό Δικαστήριο, επιλαμβανόμενο σε πρώτο βαθμό του λόγου ακύρωσης που αντλείται από τον αντιφατικό χαρακτήρα της διαπίστωσης των θεσμικών οργάνων ως προς το ευάλωτο της βιομηχανίας της Ένωσης σε σχέση με τα κρίσιμα οικονομικά δεδομένα, ήταν αρμόδιο να εξετάσει την αιτίαση που προέβαλε η Hubei ενώπιόν του.

58. Πρέπει επίσης να απορριφθεί η γενικής φύσης αιτίαση που προέβαλε το Συμβούλιο, σύμφωνα με την οποία το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 3, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, καθόσον δεν εξέτασε τον παράγοντα που αφορά τις επιπτώσεις των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ στην κατάσταση του οικείου επαγγελματικού κλάδου της Ένωσης. Συγκεκριμένα, ο σχετικός με τις επιπτώσεις αυτές παράγοντας, δεν αποτελεί, αφεαυτού, έναν από τους παράγοντες που απαριθμούνται στο άρθρο 3, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού. Αποτελεί το αποτέλεσμα (θετικό ή αρνητικό) της εξέτασης των παραγόντων που αναφέρονται στο άρθρο 3, παράγραφος 5, του εν λόγω κανονισμού. Φρονώ, συνεπώς, ότι το Συμβούλιο ερμήνευσε εσφαλμένα τη διάταξη αυτή.

59. Το ζήτημα ωστόσο το οποίο, στην ουσία, βρίσκεται στο επίκεντρο των λόγων αναίρεσης που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υπό κρίση υπόθεσης, είναι η έκταση του ελέγχου που άσκησε το Γενικό Δικαστήριο επί του συμπεράσματος στο οποίο κατέληξαν τα θεσμικά όργανα σχετικά με την ευάλωτη θέση της βιομηχανίας της Ένωσης κατά το πέρας της αξιολόγησής των παραγόντων και δεικτών που απαριθμούνται στο άρθρο 3, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, καθώς και η ενδεχόμενη, εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου, παραμόρφωση του περιεχομένου των αποδεικτικών στοιχείων στο πλαίσιο αυτό.

60. Όσον αφορά την έκταση του δικαστικού ελέγχου, πρέπει, καταρχάς, να τονιστεί ότι το Γενικό Δικαστήριο υπενθύμισε ρητώς τους περιορισμούς στους οποίους αυτό υπόκειται κατά την εξέταση της νομιμότητας μέτρων εμπορικής άμυνας. Τούτο προκύπτει κατά τρόπο σαφή από τη σκέψη 53 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, η οποία ορθώς παραπέμπει στη νομολογία του Δικαστηρίου κατά την οποία τα θεσμικά όργανα της Ένωσης διαθέτουν ευρεία διακριτική ευχέρεια λόγω της πολυπλοκότητας των οικονομικών, πολιτικών και νομικών καταστάσεων που πρέπει να εξετάσουν και, ως εκ τούτου, ο δικαστής της Ένωσης οφείλει να ελέγχει, όσον αφορά την εκτίμηση τέτοιων πολύπλοκων οικονομικών καταστάσεων, μόνον αν τηρήθηκαν οι διαδικαστικοί κανόνες, αν είναι ακριβή τα πραγματικά περιστατικά στα οποία στηρίχθηκε η αμφισβητούμενη επιλογή, αν υπήρξε πρόδηλη πλάνη κατά την εκτίμηση των πραγματικών αυτών περιστατικών ή αν συντρέχει περίπτωση κατάχρησης εξουσίας[12].

11 — Βλ., υπ' αυτή την έννοια και κατ' αναλογίαν, έκθεση της ειδικής ομάδας «Αίγυπτος – Οριστικά μέτρα αντιντάμπινγκ επί των εισαγωγών χαλύβδινων δοκών οπλισμού από την Τουρκία», WT/DS211/R, της 8ης Αυγούστου 2002, σημείο 7.91. Βλ. επίσης, Dascalescu, F.D., «Threat of Injury in Anti-dumping Investigations: Some Comments on the Current Practice at EU and WTO Level», *Journal of World Trade*, αριθ. 4, 2011, σ. 884.

12 — Βλ. αποφάσεις Ikea Wholesale (C-351/04, EU:C:2007:547, σκέψη 40) και Hoesch Metals and Alloys (C-373/08, EU:C:2010:68, σκέψη 61) τις οποίες παραθέτει το Γενικό Δικαστήριο, καθώς και, προσφάτως, αποφάσεις Συμβούλιο και Επιτροπή κατά Interpipe Niko Tube και Interpipe NTRP (C-191/09 P και C-200/09 P, EU:C:2012:78, σκέψη 63) και απόφαση Simon, Evers & Co. (C-21/13, EU:C:2014:2154, σκέψη 29).

61. Επιπλέον, υπενθυμίζεται ότι το Δικαστήριο έχει ήδη εφαρμόσει την προπαρατεθείσα νομολογία στο πλαίσιο του προσδιορισμού της ζημίας που προκλήθηκε στη βιομηχανία της Ένωσης, ο οποίος προϋποθέτει την εκτίμηση πολύπλοκων οικονομικών καταστάσεων, ιδίως όταν πρόκειται για παράγοντες οι οποίοι προξενούν ζημία στην εν λόγω βιομηχανία στο πλαίσιο έρευνας αντιντάμπιγκ [13]. Φρονώ ότι, όπως δέχτηκε και το Γενικό Δικαστήριο, το ίδιο πρέπει να ισχύσει και για τη διαπίστωση του κινδύνου πρόκλησης ζημίας.

62. Συνεπώς, τα δικαστήρια της Ένωσης δεν μπορούν, στο πλαίσιο του περιορισμένου ελέγχου που ασκούν επί αυτών των πολύπλοκων οικονομικών καταστάσεων, να υποκαταστήσουν την εκτίμηση των οργάνων της Ένωσης με τη δική τους εκτίμηση [14].

63. Εντούτοις, όπως έχει επισημάνει το Δικαστήριο στο πλαίσιο του δικαίου του ανταγωνισμού και των κρατικών ενισχύσεων, τομέων οι οποίοι, όπως και ο τομέας των μέτρων εμπορικής άμυνας, απαιτούν πολύπλοκες οικονομικές εκτιμήσεις, το ευρύ περιθώριο εκτίμησης που διαθέτουν τα θεσμικά όργανα δεν συνεπάγεται ότι τα δικαστήρια της Ένωσης δεν πρέπει να ελέγχουν «την ερμηνεία» στοιχείων οικονομικής φύσης από τα εν λόγω θεσμικά όργανα [15].

64. Πράγματι, σύμφωνα με την εν λόγω νομολογία, τα δικαστήρια της Ένωσης δεν οφείλουν απλώς να εξακριβώσουν την ακρίβεια των αποδεικτικών στοιχείων των οποίων έγινε επίκληση, την αξιοπιστία και τη συνοχή τους, αλλά και να ελέγξουν αν τα στοιχεία αυτά αποτελούν το σύνολο των κρίσιμων δεδομένων που πρέπει να ληφθούν υπόψη για να αξιολογηθεί μια πολύπλοκη κατάσταση και αν μπορούν να στηρίξουν τα συμπεράσματα που συνήχθησαν βάσει αυτών [16].

65. Με τη σκέψη 53 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο εφάρμοσε την προπαρατεθείσα νομολογία στο πλαίσιο της εξέτασης των οικονομικών δεδομένων που ελήφθησαν υπόψη κατά την ανάλυση σχετικά με τον κίνδυνο πρόκλησης ζημίας. Την εφάρμοσε επίσης, κατά τον έλεγχο του συμπεράσματος των θεσμικών οργάνων ως προς το ευάλωτο της βιομηχανίας της Ένωσης κατά το πέρας της περιόδου έρευνας. Ακολούθως, κατόπιν της εξέτασης στην οποία προέβη, έκρινε, με τη σκέψη 66, ότι το ανωτέρω συμπέρασμα των θεσμικών οργάνων δεν «θεμελι[ωνόταν] από τα κρίσιμα εν προκειμένω δεδομένα».

66. Μέχρι στιγμής, το Δικαστήριο δεν έχει εντάξει ρητώς στον τομέα των μέτρων εμπορικής άμυνας, τις αρχές της νομολογίας που ανέπτυξε στον τομέα του δικαίου του ανταγωνισμού και των κρατικών ενισχύσεων και οι οποίες παρατίθενται στα σημεία 63 και 64 των παρουσών προτάσεων.

67. Ωστόσο, είναι σαφές ότι το Δικαστήριο εφάρμοσε τις αρχές αυτές με την απόφασή του στην υπόθεση Συμβούλιο και Επιτροπή κατά Interpipe Niko Tube και Interpipe NTRP (C-191/09 P και C-200/09 P, EU:C:2012:78) [17]. Καλούμενο να εξετάσει αν το Γενικό Δικαστήριο υπερέβη τα όρια της εξουσίας του δικαστικού του ελέγχου, αποφαινόμενο ότι δεν ήσαν επαρκώς πειστικά τα κρίσιμα στοιχεία του φακέλου της δικογραφίας επί των οποίων στηρίχθηκαν τα θεσμικά όργανα για να καταλήξουν στο συμπέρασμα ότι μια εταιρία πώλησης που συνδεόταν με δύο εξαγωγείς από την

13 — Βλ., ιδίως, αποφάσεις Transnational Company «Kazchrome» και ENRC Marketing κατά Συμβουλίου (C-10/12 P, EU:C:2013:865, σκέψη 22) και TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, σκέψη 34).

14 — Βλ. μεταξύ άλλων, κατ' αναλογίαν, στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων, αποφάσεις Ισπανία κατά Lenzing (C-525/04 P, EU:C:2007:698, σκέψη 57) και Επιτροπή κατά Scott (C-290/07 P, EU:C:2010:480, σκέψη 46), καθώς και, στον τομέα της εφαρμογής των κανόνων του ανταγωνισμού, αποφάσεις Επιτροπή κατά Alrosa (C-441/07 P, EU:C:2010:377, σκέψη 67) και CB κατά Επιτροπής (C-67/13 P, EU:C:2014:2204, σκέψη 46).

15 — Βλ. ιδίως, προκειμένου περί της εφαρμογής των κανόνων του ανταγωνισμού, αποφάσεις Επιτροπή κατά Tetra Laval (C-12/03 P, EU:C:2005:87, σκέψη 39), Bertelsmann και Sony Corporation of America κατά Impala (C-413/06 P, EU:C:2008:392, σκέψη 145) και CB κατά Επιτροπής (C-67/13 P, EU:C:2014:2204, σκέψη 46), καθώς και, προκειμένου περί της εφαρμογής των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων, αποφάσεις Ισπανία κατά Lenzing (C-525/04 P, EU:C:2007:698, σκέψη 56) και Επιτροπή κατά Scott (C-290/07 P, EU:C:2010:480, σκέψη 64).

16 — Βλ., ιδίως, αποφάσεις Επιτροπή κατά Scott (C-290/07 P, EU:C:2010:480, σκέψη 65) και CB κατά Επιτροπής (C-67/13 P, EU:C:2014:2204, σκέψη 46 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

17 — Βλ. επίσης προτάσεις μου στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις Συμβούλιο και Επιτροπή κατά Interpipe Niko Tube και Interpipe NTRP (C-191/09 P και C-200/09 P, EU:C:2011:245, σημεία 101 έως 117).

Ουκρανία, των οποίων τα προϊόντα αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ, ασκούσε εργασίες παρόμοιες προς εκείνες αντιπροσώπου που εργάζεται σε βάση προμήθειας, το Δικαστήριο έκρινε ότι ο έλεγχος του Γενικού Δικαστηρίου που αφορούσε τα προμνησθέντα αποδεικτικά στοιχεία δεν αποτελούσε νέα εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών η οποία υποκατέστησε την εκτίμηση των θεσμικών οργάνων. Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο δεν έθιξε την ευρεία εξουσία εκτίμησης των εν λόγω θεσμικών οργάνων, αλλά περιορίστηκε να ελέγξει κατά πόσον τα προμνησθέντα στοιχεία «ήταν ικανά να στηρίξουν τα συμπεράσματα στα οποία κατέληξαν τα όργανα αυτά» [18].

68. Από τα ανωτέρω συνάγεται, κατά την άποψή μου, ότι ορθώς το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι ήταν αρμόδιο να ελέγξει αν τα κρίσιμα οικονομικά στοιχεία, ήτοι οι παράγοντες που απαριθμούνται στο άρθρο 3, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού ως προς την κατάσταση της βιομηχανίας της Ένωσης, στήριζαν το συμπέρασμα των θεσμικών οργάνων, σύμφωνα με το οποίο η εν λόγω βιομηχανία βρισκόταν σε ευάλωτη κατάσταση κατά το πέρας της περιόδου έρευνας.

69. Θα ήταν, ωστόσο, δυνατόν να υποστηριχθεί ότι το Γενικό Δικαστήριο, ακυρώνοντας, στο πλαίσιο του ελέγχου αυτού, το συμπέρασμα των θεσμικών οργάνων, υποκατέστησε με τη δική του εκτίμηση τις εκτιμήσεις των οργάνων της Ένωσης όσον αφορά τα κρίσιμα οικονομικά στοιχεία;

70. Η απάντηση στο ερώτημα αυτό απαιτεί, προηγουμένως, να εξακριβωθεί αν, όπως ισχυρίζεται το Συμβούλιο με τον πρώτο λόγο αναίρεσης που προέβαλε, η συνοπτική αναφορά του Γενικού Δικαστηρίου στα κρίσιμα οικονομικά στοιχεία στα οποία στηρίχτηκαν τα θεσμικά όργανα, η οποία περιλαμβάνεται στη σκέψη 50 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, είναι σε τέτοιο βαθμό ελλιπής, επιλεκτική και λανθασμένη, ώστε τελικώς να καταλήγει σε παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων στα οποία στηρίχτηκαν τα θεσμικά όργανα.

71. Όπως είναι γνωστό, η παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων από το Γενικό Δικαστήριο, η οποία αποτελεί νομικό ζήτημα υποκείμενο στον έλεγχο του Δικαστηρίου στο πλαίσιο αίτησης αναίρεσης, πρέπει να προκύπτει προδήλως από τα στοιχεία της δικογραφίας, χωρίς να χρειάζεται να πραγματοποιηθεί νέα εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών και των αποδεικτικών στοιχείων [19]. Αν δεν πληρούνται οι ανωτέρω προϋποθέσεις, αιτίαση σχετική με την παραμόρφωση αποδεικτικών στοιχείων ισοδυναμεί με αίτημα προς το Δικαστήριο να επανεκτιμήσει πραγματικά περιστατικά τα οποία έκρινε κυριαρχικά το Γενικό Δικαστήριο, τούτο όμως δεν εμπίπτει, βάσει του άρθρου 256 ΣΛΕΕ και του άρθρου 58, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στην αρμοδιότητα του εν λόγω Δικαστηρίου, δικάζοντος στο πλαίσιο αναιρετικής δίκης, δεδομένου ότι η αίτηση αναίρεσης περιορίζεται σε νομικά ζητήματα [20].

72. Ο αντλούμενος από παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων λόγος αναίρεσης πρέπει, συνεπώς, να προβάλλεται μόνο σε περίπτωση προδήλως ανακριβών διαπιστώσεων του Γενικού Δικαστηρίου ως προς τα πραγματικά περιστατικά, οι οποίες πρέπει να προκύπτουν αδιαμφισβήτητα από τον φάκελο της δικογραφίας και να αφορούν είτε προδήλως ανακριβείς διαπιστώσεις ως προς το περιεχόμενο των αποδεικτικών στοιχείων τα οποία ελήφθησαν υπόψη ή, ακόμη, κατά την άποψή μου, μη αναφορά ή επιλεκτική μνεία αποδεικτικών στοιχείων τα οποία δημιουργούν προδήλως παραπλανητική και εσφαλμένη εικόνα της πραγματικότητας.

18 — Απόφαση Επιτροπή και Συμβούλιο κατά Interpipe Niko Tube και Interpipe NTRP (C-191/09 P και C-200/09 P, EU:C:2012:78, σκέψη 68). Βλ., επίσης, προτάσεις μου στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις Συμβούλιο και Επιτροπή κατά Interpipe Niko Tube και Interpipe NTRP (C-191/09 P και C-200/09 P, EU:C:2011:245, σημείο 111).

19 — Βλ., ιδίως, απόφαση Trubowest Handel και Makarov κατά Συμβουλίου και Επιτροπής (C-419/08 P, EU:C:2010:147, σκέψεις 31 και 32 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

20 — Βλ., ιδίως, απόφαση Συμβούλιο κατά Alumina (C-393/13 P, EU:C:2014:2245, σκέψη 16 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

73. Εν προκειμένω, στη σκέψη 59 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο απαρίθμησε δεκατρείς παράγοντες, οι οποίοι περιλαμβάνονται στο άρθρο 3, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, εξετάστηκαν από την Επιτροπή με τον προσωρινό κανονισμό και επιβεβαιώθηκαν με τον επίδικο κανονισμό, προκειμένου να παρουσιάσει την εξέλιξη της κατάστασης του συγκεκριμένου κλάδου παραγωγής της Ένωσης κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας και, επομένως, μέχρι το πέρας της περιόδου αυτής.

74. Το Συμβούλιο προβάλλει διάφορες αιτιάσεις με σκοπό να αποδείξει ότι το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε τα αποδεικτικά στοιχεία όσον αφορά αυτούς τους δέκα τρεις παράγοντες[21], καθώς και ότι παρέλειψε εσφαλμένα να λάβει υπόψη του δύο πρόσθετους παράγοντες.

75. Καίτοι, από πλείονες απόψεις, οι ισχυρισμοί αυτοί ισοδυναμούν de facto με αίτημα προς το Δικαστήριο να επανεκτιμήσει τα πραγματικά περιστατικά, ζήτημα το οποίο το Δικαστήριο είναι αναρμόδιο να εξετάσει στο πλαίσιο της αναιρετικής διαδικασίας, φρονώ ότι, εν πάση περιπτώσει, οι ισχυρισμοί αυτοί θα πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμοι για τους ακόλουθους λόγους.

76. Όσον αφορά τον *πρώτο* και τον *δεύτερο* παράγοντα, το Γενικό Δικαστήριο σημείωσε, αντίστοιχα, ότι «η παραγωγή στον συγκεκριμένο κλάδο [της Ένωσης] αυξήθηκε κατά 7 % (αιτιολογική σκέψη 67 του προσωρινού κανονισμού)» και ότι «η χρησιμοποίηση της παραγωγικής ικανότητας αυξήθηκε κατά 9 % και ανήλθε σε 90 % κατά την περίοδο έρευνας, ενώ υψηλά ποσοστά εμφάνισε και κατά τα έτη 2006 και 2007 (αιτιολογική σκέψη 69 του προσωρινού κανονισμού)».

77. Η διαπίστωση αυτή προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 69 του προσωρινού κανονισμού, κατά την οποία η χρησιμοποίηση της παραγωγικής ικανότητας μεταξύ του έτους 2005 (αρχή της υπό εξέταση περιόδου) και της περιόδου έρευνας αυξήθηκε από το 83 στο 90 %, ήτοι κατά περίπου 9 % ή, με άλλα λόγια, κατά 7 εκατοστιαίες μονάδες.

78. Το Συμβούλιο δεν επικρίνει την εν λόγω διαπίστωση αλλά προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι συγχέει τους δύο οικονομικούς δείκτες, ήτοι, αφενός, την παραγωγική ικανότητα και, αφετέρου, την χρησιμοποίηση της παραγωγικής ικανότητας και ισχυρίζεται ότι δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι η αύξηση κατά 7 εκατοστιαίες μονάδες ήταν χαμηλή.

79. Εντούτοις, από την απλή ανάγνωση της σκέψης 59 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο ουδόλως συγχέει τους προμνησθέντες δείκτες. Εξάλλου, το γεγονός ότι η αύξηση της παραγωγικής ικανότητας κατά 7 εκατοστιαίες μονάδες ήταν χαμηλή, ουδόλως επηρεάζει τη διαπίστωση ότι όντως σημειώθηκε αύξηση κατά περίπου 9 % (ή 7 εκατοστιαίες μονάδες) της παραγωγικής ικανότητας κατά την υπό εξέταση περίοδο, η οποία ανήλθε στο 90 % κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας. Κατά συνέπεια, το Συμβούλιο δεν απέδειξε ότι υπήρξε παραμόρφωση των προμνησθέντων αποδεικτικών στοιχείων.

80. Στη σκέψη 59 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο συνόψισε τον *τρίτο* παράγοντα ως εξής: «τα αποθέματα αυξήθηκαν κατά 12 %, αν και η Επιτροπή τόνισε ότι “η συνάφεια του εν λόγω δείκτη στην ανάλυση ζημίας είναι περιορισμένη”, καθόσον το μεγαλύτερο μέρος της παραγωγής γίνεται κατόπιν παραγγελιών (αιτιολογική σκέψη 72 του προσωρινού κανονισμού)».

21 — Το Συμβούλιο δεν διατυπώνει επικρίσεις σχετικά με τον έβδομο, τον όγδοο και τον δωδέκατο παράγοντα, όπως συνοψίζονται από το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 59 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης. Οι παράγοντες αυτοί είναι, κατά σειρά παρουσίασης, «η παραγωγικότητα αυξήθηκε κατά 7 % (αιτιολογική σκέψη 78 του προσωρινού κανονισμού)», «ο μέσος μισθός ανά εργαζόμενο αυξήθηκε κατά 16 % (αιτιολογική σκέψη 79 του προσωρινού κανονισμού)» και «η καθαρή ταμειακή ροή από τις δραστηριότητες λειτουργίας αυξήθηκε κατά 73 % για να ανέλθει σε 634 εκατομμύρια ευρώ κατά την περίοδο έρευνας, ενώ η Επιτροπή διευκρινίζει, εξάλλου, ότι “δεν υπήρχαν ενδείξεις ότι ο κλάδος παραγωγής [της Ένωσης] αντιμετώπισε δυσκολίες όσον αφορά την άντληση κεφαλαίων” (αιτιολογική σκέψη 84 του προσωρινού κανονισμού)».

81. Το Συμβούλιο προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι δεν διευκρίνισε ότι ο προμνησθείς δείκτης σημείωνε πτωτική τάση από το 2006, τούτο δε σημαίνει ότι τα συμπεράσματα του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου ήταν «τουλάχιστον ελλιπή, αν όχι απλώς εσφαλμένα».

82. Ωστόσο, ακόμη και αν υποτεθεί ότι τα ανωτέρω συμπεράσματα είναι ελλιπή, αυτό δεν συνεπάγεται ότι η διαπίστωση του Γενικού Δικαστηρίου σχετικά με τα αποθέματα είναι προδήλως ανακριβής. Στην πραγματικότητα, το Γενικό Δικαστήριο έλαβε προσηκόντως υπόψη την πτωτική τάση που αναφέρει το Συμβούλιο, δεδομένου ότι η αύξηση κατά 12 % είναι το αποτέλεσμα της διαφοράς, η οποία αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 72 του προσωρινού κανονισμού, μεταξύ του έτους 2006 (αύξηση κατά 16 %) και της μεταγενέστερης περιόδου μέχρι το τέλος της περιόδου έρευνας (συνολική μείωση κατά 4 %). Συνεπώς, το Συμβούλιο δεν απέδειξε ότι το Γενικό Δικαστήριο με την απόφασή του παραμόρφωσε τα αποδεικτικά στοιχεία που αφορούν τον τρίτο παράγοντα.

83. Ο *τέταρτος* παράγοντας αφορά τον όγκο των πωλήσεων. Το Γενικό Δικαστήριο ανέφερε συναφώς ότι «ο όγκος των πωλήσεων προϊόντων του συγκεκριμένου κλάδου παραγωγής [της Ένωσης] αυξήθηκε κατά 14 % (αιτιολογική σκέψη 73 του προσωρινού κανονισμού)».

84. Το Συμβούλιο προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι δεν έλαβε υπόψη τις διευκρινίσεις των θεσμικών οργάνων της Ένωσης ότι η προμνησθείσα αύξηση δεν αντιστοιχούσε στη γενική αύξηση της αγοράς, ανερχόμενη σε 24 % και ότι, συνεπώς, ο οικείος κλάδος παραγωγής της Ένωσης απώλεσε μερίδια αγοράς. Ισχυρίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη την αρνητική πλευρά ενός θετικού δείκτη. Επιπλέον, ο όγκος των πωλήσεων στην πραγματικότητα μειώθηκε κατά 3 % από το 2007 έως το τέλος της περιόδου έρευνας.

85. Φρονώ ότι και οι επικρίσεις αυτές είναι αβάσιμες. Το Γενικό Δικαστήριο περιορίστηκε να υιοθετήσει την αύξηση κατά 14 % που αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 73 του προσωρινού κανονισμού μεταξύ του έτους 2005 και της περιόδου έρευνας. Αν και, βέβαια, δεν διευκρίνισε ότι το θετικό αποτέλεσμα της ουσιαστικής αύξησης της κατανάλωσης αντικατοπτριζόταν μόνον εν μέρει στην αύξηση κατά 14 %, ωστόσο το γεγονός αυτό δεν αναιρεί την ακρίβεια της διαπίστωσης στην οποία προέβη. Επιπλέον, η μείωση κατά 3 % μεταξύ του έτους 2007 και του πέρατος της περιόδου έρευνας, την οποία επικαλείται το Συμβούλιο, δεν αναφερόταν ρητώς ούτε αναδεικνυόταν ειδικώς στην αιτιολογική σκέψη 73 του προσωρινού κανονισμού και, εν πάση περιπτώσει, δεν μεταβάλλει τη διαπίστωση ότι μεταξύ του έτους 2005 και της περιόδου έρευνας (2007-2008) ο όγκος των πωλήσεων αυξήθηκε κατά 14 %.

86. Προκειμένου περί του *πέμπτου* παράγοντα, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι «το μερίδιο αγοράς του συγκεκριμένου κλάδου παραγωγής [της Ένωσης] μειώθηκε κατά 5,2 εκατοστιαίες μονάδες (αιτιολογική σκέψη 75 του προσωρινού κανονισμού».

87. Χωρίς να αμφισβητεί την ακρίβεια των ανωτέρω δεδομένων, το Συμβούλιο προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι δεν έλαβε υπόψη τις συνθήκες υπό τις οποίες πραγματοποιήθηκε η εν λόγω μείωση, ήτοι στο πλαίσιο μιας αναπτυσσόμενης αγοράς στην οποία οι εισαγωγές από την Κίνα είχαν αυξηθεί σημαντικά.

88. Ασφαλώς, η μνεία, εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου, των συνθηκών στις οποίες αναφέρεται το Συμβούλιο, αναμφίβολα θα είχε αναδείξει με εντονότερο τρόπο την αρνητική πλευρά του παράγοντα που προαναφέρθηκε. Ωστόσο, το Γενικό Δικαστήριο δέχτηκε, στη σκέψη 61 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι επρόκειτο για δείκτη ο οποίος δεν ήταν θετικός. Επιπλέον, όπως συνάγεται από τις σκέψεις 64 και 65 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο έλαβε υπόψη του τα στοιχεία τα οποία περιλαμβάνονται στον προσωρινό κανονισμό και αφορούν τις συνθήκες υπό τις οποίες επήλθε μείωση του μεριδίου αγοράς του οικείου επαγγελματικού κλάδου της Ένωσης. Κατά συνέπεια, δεν βλέπω να υφίστανται προδήλως ανακριβείς διαπιστώσεις εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου ως προς τα αποδεικτικά στοιχεία που αφορούν τον προμνησθέντα παράγοντα.

89. Ο *έκτος* παράγοντας συνοψίζεται από το Γενικό Δικαστήριο ως εξής: «το επίπεδο απασχόλησης παρέμεινε σταθερό (αιτιολογική σκέψη 77 του προσωρινού κανονισμού)».

90. Κατά το Συμβούλιο, η διαπίστωση αυτή είναι ανακριβής, καθόσον το ποσοστό απασχόλησης υπέστη διακυμάνσεις κατά την υπό εξέταση περίοδο και, μάλιστα, μειώθηκε κατά 6 % μεταξύ 2007 και του πέρατος της περιόδου έρευνας, όπως συνάγεται από την αιτιολογική σκέψη 77 του προσωρινού κανονισμού και επιβεβαιώθηκε με τον επίδικο κανονισμό.

91. Υπό το πρίσμα της αιτιολογικής σκέψης 77 του προσωρινού κανονισμού, δεν επαληθεύεται ο ισχυρισμός του Συμβουλίου ότι το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε οποιαδήποτε προδήλως εσφαλμένη διαπίστωση ως προς τα πραγματικά περιστατικά. Ειδικότερα, από την εν λόγω αιτιολογική σκέψη συνάγεται ότι, αν και το επίπεδο απασχόλησης μειώθηκε ασφαλώς μεταξύ του 2007 και του πέρατος της περιόδου έρευνας, «[σ]υνολικά, η απασχόληση των παραγωγών του δείγματος παρέμεινε σταθερή μεταξύ 2005 και της ΠΕ [περιόδου έρευνας] και ανερχόταν σε περίπου 9 100 άτομα. Αυτό σημαίνει ότι οι παραγωγοί του δείγματος βελτίωσαν την απόδοση, καθώς, ταυτόχρονα, ο όγκος των πωλήσεων αυξήθηκε κατά 7 %».

92. Όπως προαναφέρθηκε [22], το Συμβούλιο δεν διατυπώνει επικρίσεις αντλούμενες από παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων σχετικά με τον *έβδομο* (αύξηση της παραγωγικότητας κατά 7 %) και τον *όγδοο* (ο μέσος μισθός ανά εργαζόμενο αυξήθηκε κατά 16 %) παράγοντα, όπως αυτοί συνοψίζονται από το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 59 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης. Το στοιχείο αυτό πρέπει να ληφθεί υπόψη.

93. Ως προς τον *ένατο* παράγοντα, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι «οι τιμές πωλήσεων προϊόντων του συγκεκριμένου κλάδου παραγωγής [της Ένωσης] αυξήθηκαν κατά 21 % (αιτιολογική σκέψη 80 του προσωρινού κανονισμού)».

94. Το Συμβούλιο προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι αναφέρθηκε σε αύξηση η οποία δεν ανταποκρίνεται στο σύνολο της υπό κρίση περιόδου και ότι παρέλειψε να λάβει υπόψη του τους λόγους της αύξησης αυτής και τον σχετικό της χαρακτήρα.

95. Από την αιτιολογική σκέψη 80 του προσωρινού κανονισμού προκύπτει ειδικότερα ότι «οι τιμές πωλήσεων των παραγωγών του δείγματος αυξήθηκαν σημαντικά, κατά 21 % μεταξύ 2005 και 2007, ενώ παρέμειναν σταθερές κατά την περίοδο έρευνας». Οι δείκτες αύξησης, που αναφέρονται στον πίνακα ο οποίος περιλαμβάνεται στην ίδια αιτιολογική σκέψη 80, για το 2007 και την περίοδο έρευνας είναι ταυτόσημοι (δείκτης 121) σε σχέση με το 2005 (δείκτης 100), πράγμα που σημαίνει ότι, από την αιτιολογική αυτή σκέψη, το Γενικό Δικαστήριο εύλογα μπορούσε να συμπεράνει ότι οι τιμές πώλησης είχαν όντως αυξηθεί κατά 21 %. Συνεπώς φρονώ ότι οι επικρίσεις περί παραμόρφωσης αποδεικτικών στοιχείων τις οποίες διατύπωσε το Συμβούλιο όσον αφορά τον υπό κρίση παράγοντα, όπως αυτός συνοψίστηκε από το Γενικό Δικαστήριο, δεν είναι δυνατόν να ευδοκιμήσουν.

96. Όσον αφορά τον *δέκατο* παράγοντα, το Γενικό Δικαστήριο συνόψισε ως εξής την αιτιολογική σκέψη 82 του προσωρινού κανονισμού: «η κερδοφορία των πωλήσεων από προϊόντα του συγκεκριμένου κλάδου παραγωγής [της Ένωσης] σε ανεξάρτητους πελάτες, ως ποσοστό καθαρών πωλήσεων, αυξήθηκε κατά 27 %, ή κατά 3,3 εκατοστιαίες μονάδες, για να ανέλθει σε 15,4 % κατά την περίοδο έρευνας, ενώ τα ποσοστά κερδοφορίας και για τα έτη 2005 και, ιδίως, 2006 και 2007 ήταν επίσης πολύ υψηλά».

22 — Βλ. σημείο 74 και υποσημείωση 21 των παρουσών προτάσεων.

97. Χωρίς να αμφισβητεί την ακρίβεια των δεδομένων τα οποία παραθέτει το Γενικό Δικαστήριο, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι το εν λόγω Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη του το γεγονός ότι τα κέρδη ήταν αρνητικά μεταξύ του 2007 και του πέρατος της περιόδου έρευνας, καθώς επίσης κατά το μεταγενέστερο της περιόδου έρευνας χρονικό διάστημα.

98. Προκειμένου περί του μεταγενέστερου της περιόδου έρευνας χρονικού διαστήματος, φρονώ ότι η επίκριση του Συμβουλίου είναι αλυσιτελής. Συγκεκριμένα, οι εκτιμήσεις των θεσμικών οργάνων, τις οποίες εξέτασε το Γενικό Δικαστήριο και τις οποίες συνοψίζει στη σκέψη 59 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, αναφέρονταν στην κατάσταση του συγκεκριμένου κλάδου παραγωγής της Ένωσης η οποία χαρακτηριζόταν ως «ευάλωτη» κατά την υπό έρευνα περίοδο και μέχρι το πέρας της περιόδου αυτής.

99. Όσον αφορά την παράλειψη του Γενικού Δικαστηρίου να λάβει υπόψη την πτώση των κερδών μεταξύ του 2007 και του πέρατος της περιόδου έρευνας, επισημαίνεται ότι αν και η εν λόγω πτώση δεν επισημάνθηκε ρητώς στο πλαίσιο των διευκρινίσεων στις οποίες προέβησαν τα θεσμικά όργανα με την αιτιολογική σκέψη 82 του προσωρινού κανονισμού, είναι ωστόσο αληθές ότι η πτώση αυτή προέκυπτε από τον πίνακα που συνοψίζει τα μη επεξεργασμένα δεδομένα που περιλαμβάνονται στην προμνησθείσα αιτιολογική σκέψη. Αντίθετα, στις διευκρινίσεις των θεσμικών οργάνων τονιζόταν το γεγονός ότι η κερδοφορία μειώθηκε από 17,9 % το 2007 σε 15,4 % κατά την περίοδο έρευνας και ότι μεταξύ 2005 και της περιόδου έρευνας «η κερδοφορία αυξήθηκε κατά 3 εκατοστιαίες μονάδες». Υπό τις περιστάσεις αυτές, φρονώ ότι η προσαφθείσα παράλειψη δεν συνιστά παραμόρφωση αποδεικτικών στοιχείων εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου.

100. Ως προς τον *ενδέκατο* παράγοντα, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε ότι «η απόδοση των επενδύσεων, εκφραζόμενη ως ποσοστό κέρδους επί της καθαρής λογιστικής αξίας των επενδύσεων, αυξήθηκε κατά 10 %, ή κατά 4,6 εκατοστιαίες μονάδες, για να ανέλθει σε 51,7 % κατά την περίοδο έρευνας, ενώ είχε φθάσει το 85,1 και 79,2 % το 2006 και το 2007 αντιστοίχως (αιτιολογική σκέψη 82 του προσωρινού κανονισμού)».

101. Κατά το Συμβούλιο, το Γενικό Δικαστήριο αρκέστηκε να αναφέρει τα δεδομένα από τα οποία συνάγεται θετική τάση, ενώ η αύξηση μεταξύ του 2005 και του πέρατος της περιόδου έρευνας εμπεριείχε μείωση της απόδοσης των επενδύσεων σε ποσοστό πλέον του 70 %.

102. Καταρχάς επισημαίνεται ότι η απόδοση των επενδύσεων, η οποία εξετάστηκε στον προσωρινό κανονισμό, δεν προκύπτει μόνον από την αιτιολογική σκέψη 82 του εν λόγω κανονισμού, ο οποίος περιλαμβάνει ένα ενιαίο πίνακα που περιέχει οικονομικά δεδομένα σχετικά με την κερδοφορία από τις πωλήσεις και με την απόδοση των επενδύσεων, αλλά και από τις διευκρινίσεις της Επιτροπής που περιέχονται στην αιτιολογική σκέψη 83 του προσωρινού κανονισμού. Ανεξάρτητα από αυτή την εκτίμηση, φρονώ ότι το Γενικό Δικαστήριο παρουσίασε συνοπτικά και με ακρίβεια τα δεδομένα του εν λόγω πίνακα και τις διευκρινίσεις που περιλαμβάνονται στις δύο αυτές αιτιολογικές σκέψεις του προσωρινού κανονισμού οι οποίες αφορούν την απόδοση των επενδύσεων.

103. Συγκεκριμένα, αφενός στην αιτιολογική σκέψη 83 αναφέρεται ότι η απόδοση των επενδύσεων (ποσοστό κέρδους επί της καθαρής λογιστικής αξίας των επενδύσεων), «αυξήθηκε από το επίπεδο του 47 % το 2005 σε 85 % το 2006», ότι «μειώθηκε σε 79 % το 2007, ενώ μειώθηκε περαιτέρω σε 52 % κατά την περίοδο έρευνας. Συνολικά, η απόδοση των επενδύσεων αυξήθηκε κατά 4,6 εκατοστιαίες μονάδες κατά την υπό εξέταση περίοδο». Αφετέρου, μολονότι είναι αληθές ότι ο δείκτης ο οποίος περιλαμβάνεται στην αιτιολογική σκέψη 82 του προσωρινού κανονισμού αναφέρεται σε μείωση κατά 71 εκατοστιαίες μονάδες μεταξύ 2006 (δείκτης 181) και της υπό εξέταση περιόδου (δείκτης 110), εντούτοις το γεγονός αυτό δεν αναιρεί ότι το στοιχείο στο οποίο δόθηκε ιδιαίτερη έμφαση στον προσωρινό κανονισμό ήταν ότι η απόδοση των επενδύσεων αυξήθηκε κατά 4,6 εκατοστιαίες μονάδες κατά την υπό εξέταση περίοδο, ποσοστό το οποίο αντιστοιχεί στη διαφορά μεταξύ του 2005 (δείκτης 100) και της περιόδου έρευνας (δείκτης 110), δηλαδή το αντίστοιχο των 10 μονάδων του δείκτη, τις οποίες επισήμανε το Γενικό Δικαστήριο με τη σκέψη 59 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης.

104. Φρονώ, συνεπώς, ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν προέβη σε παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων, καθόσον αφορά τον παράγοντα που συνδέεται με την απόδοση των επενδύσεων.

105. Όπως προαναφέρθηκε [23], το Συμβούλιο δεν διατυπώνει επικρίσεις αντλούμενες από παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων όσον αφορά τη συνοπτική παρουσίαση, εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου, του *δωδέκατου* παράγοντα (η καθαρή ταμειακή ροή από τις δραστηριότητες λειτουργίας). Το στοιχείο αυτό πρέπει, επομένως, να ληφθεί υπόψη.

106. Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο παρουσίασε τον *δέκατο τρίτο* παράγοντα ως εξής: «οι ετήσιες επενδύσεις του συγκεκριμένου κλάδου παραγωγής [της Ένωσης] αυξήθηκαν κατά 185 % για να ανέλθουν σε 284 εκατομμύρια ευρώ κατά την περίοδο έρευνας (αιτιολογική σκέψη 85 του προσωρινού κανονισμού)».

107. Το Συμβούλιο, το οποίο δεν αμφισβητεί την ακρίβεια του ανωτέρω δείκτη, διευκρινίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο όφειλε να σχετικοποιήσει τον θετικό αυτόν δείκτη υπό το πρίσμα των «πραγματικών περιστατικών» που περιγράφονται στην αιτιολογική σκέψη 86 του προσωρινού κανονισμού και ως προς τα οποία δεν υπάρχει καμία ένδειξη ότι ελήφθησαν υπόψη.

108. Συναφώς, διατηρώ αμφιβολίες κατά πόσον η σχετική επίκριση του Συμβουλίου μπορεί όντως να αντληθεί από παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων. Συγκεκριμένα, η αιτιολογική σκέψη 86 του προσωρινού κανονισμού δεν αναφέρεται σε πραγματικά περιστατική ή οικονομικά δεδομένα, αλλά στις εκτιμήσεις της Επιτροπής όσον αφορά το χαμηλό επίπεδο επενδύσεων του οικείου κλάδου παραγωγής πριν από την υπό εξέταση περίοδο και στο γεγονός ότι κατά την περίοδο αυτή δεν έγιναν επενδύσεις με σκοπό την αύξηση της παραγωγικής ικανότητας. Εν πάση περιπτώσει και για παν ενδεχόμενο, είναι σκόπιμο να σημειωθεί, επί του παρόντος, ότι το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε, στην ουσία, τις προμνησθείσες εκτιμήσεις στις σκέψεις 64 και 65 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης.

109. Κατά συνέπεια, η συνοπτική παρουσίαση στην οποία προέβη το Γενικό Δικαστήριο, με τη σκέψη 59 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης. των δέκα τριών αποδεικτικών στοιχείων στα οποία στήριξαν την εκτίμησή τους τα θεσμικά όργανα, δεν συνιστά παραμόρφωση των εν λόγω στοιχείων.

110. Ως προς την αιτίαση που προέβαλε το Συμβούλιο, σύμφωνα με την οποία το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να λάβει υπόψη δύο πρόσθετους παράγοντες επί των οποίων στηρίχτηκαν τα θεσμικά όργανα, ήτοι τη σημασία των περιθωρίων ντάμπινγκ και την ανάκαμψη του κλάδου παραγωγής της Ένωσης από τις παλαιότερες πρακτικές ντάμπινγκ, και οι οποίοι αναφέρονται στην αιτιολογική σκέψη 87 του προσωρινού κανονισμού, φρονώ ότι είναι αλυσιτελής. Ειδικότερα, και ανεξάρτητα από το γεγονός ότι η εν λόγω αιτιολογική σκέψη δεν περιλαμβάνει ακριβή οικονομικά δεδομένα, αλλά, ως επί το πλείστον, αναφέρεται σε εκτιμήσεις πραγματικών περιστατικών, οι εκτιμήσεις αυτές εξετάστηκαν από το Γενικό Δικαστήριο με τις σκέψεις 64 και 65 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης. Κατά συνέπεια, το Συμβούλιο δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι οι ανωτέρω εκτιμήσεις των πραγματικών περιστατικών απουσιάζουν από την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση.

111. Όσον αφορά ειδικότερα την εξέταση των εκτιμήσεων αυτών από το Γενικό Δικαστήριο, οι ArcelorMittal κ.λπ. φρονούν ότι το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε ελλιπή και εσφαλμένη ερμηνεία της αιτιολογικής σκέψης 87 του προσωρινού κανονισμού.

112. Ωστόσο, οι επικρίσεις αυτές ισοδυναμούν με αίτημα προς το Δικαστήριο να επανεκτιμήσει τα πραγματικά περιστατικά, χωρίς να έχει προηγουμένως διαπιστώσει ότι το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε προδήλως εσφαλμένη εκτίμησή τους, πράγμα το οποίο ωστόσο δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα του Δικαστηρίου στο πλαίσιο της αναιρετικής δίκης [24].

23 — Βλ. σημείο 74 και υποσημείωση 21 των παρουσών προτάσεων.

24 — Βλ., ιδίως, προκειμένου περί των ορίων ελέγχου του Δικαστηρίου στο πλαίσιο της αναιρετικής δίκης, απόφαση Συμβούλιο και Επιτροπή κατά Interpipe Niko Tube και Interpipe NTRP (C-191/09 P και C-200/09 P, EU:C:2012:78, σκέψη 65 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

113. Κατόπιν των ανωτέρω, η αιτίαση που προβλήθηκε κατά του Γενικού Δικαστηρίου ότι υποκατέστησε την εκτίμηση των θεσμικών οργάνων με τη δική του εκτίμηση των οικονομικών δεδομένων, δεν στηρίζεται σε καμία πιο συγκεκριμένη επίκριση. Εν τέλει, φρονώ ότι το Γενικό Δικαστήριο αρκέστηκε να εξακριβώσει αν τα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία έλαβαν υπόψη τους τα θεσμικά όργανα ήταν ικανά να στηρίξουν τα συμπεράσματα στα οποία κατέληξαν.

114. Συναφώς, πρέπει να προστεθεί ότι οι αναιρεσείοντες δεν θέτουν υπό αμφισβήτηση το χωρίο της σκέψης 61 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης κατά το οποίο το Γενικό Δικαστήριο έλαβε υπόψη το γεγονός το οποίο είχε υπενθυμίσει το Συμβούλιο, ότι δηλαδή το μερίδιο αγοράς του συγκεκριμένου κλάδου παραγωγής της Ένωσης υποχώρησε κατά ορισμένες μονάδες στη διάρκεια της υπό εξέταση περιόδου, ενώ ταυτόχρονα διαπίστωσε ότι το γεγονός αυτό δεν αρκούσε για να στηρίξει το συμπέρασμα ότι ο εν λόγω κλάδος παραγωγής ήταν σε ευάλωτη θέση κατά το πέρας της περιόδου έρευνας, εφόσον έπρεπε να συσχετιστεί με το γεγονός ότι αυτός ο κλάδος παραγωγής της Ένωσης κατείχε σημαντικό μερίδιο της αγοράς στη διάρκεια της περιόδου έρευνας, ήτοι 63,6 %, και ότι ο όγκος των πωλήσεων των προϊόντων του είχε αυξηθεί αλματωδώς στη διάρκεια της υπό εξέταση περιόδου.

115. Βάσει των προεκτεθέντων, προτείνω την απόρριψη του πρώτου λόγου αναίρεσης που προέβαλε το Συμβούλιο και του πρώτου σκέλους του τρίτου λόγου αναίρεσης που προέβαλαν οι ArcelorMittal κ.λπ.

Β – *Επί του δεύτερου λόγου αναίρεσης που προέβαλε το Συμβούλιο και του πρώτου λόγου αναίρεσης τον οποίο προέβαλαν οι ArcelorMittal κ.λπ., αντλούμενων από εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού*

1. Σύνοψη των επιχειρημάτων των διαδίκων

116. Το Συμβούλιο και οι ArcelorMittal κ.λπ. προσάπτουν στο Γενικό Δικαστήριο ότι με τις σκέψεις 63 και 69 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης έκρινε ότι η επιδείνωση της γενικότερης οικονομικής κατάστασης την οποία διαπίστωσαν τα θεσμικά όργανα της Ένωσης στηριζόταν σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον, σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού, παράγοντες όπως η συρρίκνωση της ζήτησης δεν έπρεπε να αποδίδονται στις εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ.

117. Συναφώς, οι αναιρεσείοντες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε εσφαλμένη ερμηνεία του προμνησθέντος άρθρου 3, παράγραφος 7, και ότι κακώς στηρίχτηκε στην απόφαση Επιτροπή κατά NTN και Koyo Seiko (C-245/95 P, EU:C:1998:46). Ειδικότερα, ενώ στο πλαίσιο της υπόθεσης Επιτροπή κατά NTN και Koyo Seiko τα θεσμικά όργανα της Ένωσης στηρίχθηκαν στην υφιστάμενη οικονομική ύφεση στο πλαίσιο της εξέτασης κατά πόσον ο συγκεκριμένος κλάδος παραγωγής της Ένωσης υπέστη ζημία, στην υπό κρίση υπόθεση δεν επικαλέστηκαν την ύπαρξη οικονομικής ύφεσης για να θεμελιώσουν τη διαπίστωση ότι υπήρχε κίνδυνος πρόκλησης ζημίας. Ούτε απέδωσαν τις επιπτώσεις οικονομικής ύφεσης στις εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, όπως υποστηρίζει και η Ιταλική Δημοκρατία με το υπόμνημά της παρέμβασης. Αντιθέτως, τα θεσμικά όργανα διαπίστωσαν ότι η εξαιρετικά αυξημένη ζήτηση επισκίαζε τις επιζήμιες συνέπειες των εισαγωγών που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ και ότι οι συνέπειες αυτές θα καθίσταντο προφανείς, αν η ζήτηση επανερχόταν σε κανονικά επίπεδα.

118. Κατά τους αναιρεσείοντες, η μείωση της ζήτησης ήταν προβλέψιμη, δεδομένου ότι η κατανάλωση δεν ήταν δυνατόν να διατηρηθεί σε αυτό το ιστορικά εξαιρετικά υψηλό και ασύνηθες επίπεδο για μεγάλο χρονικό διάστημα. Εντούτοις, το Γενικό Δικαστήριο δεν εξέτασε το συμπέρασμα αυτό.

119. Η Επιτροπή διατείνεται ότι η ουσιώδης πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, συνίσταται στο ότι προέβη σε σύγχυση μεταξύ της ανάλυσης που αφορά τον κίνδυνο πρόκλησης ζημίας και της ανάλυσης που αφορά την αιτιώδη συνάφεια, ενώ ο βασικός κανονισμός προβλέπει σαφή διάκριση μεταξύ των δύο αυτών εννοιών.

120. Ειδικότερα, σύμφωνα με την Επιτροπή, κατά την ανάλυση που αφορά τον κίνδυνο πρόκλησης ζημίας, η συρρίκνωση της ζήτησης θα έπρεπε να λογίζεται ως αντικειμενικό γεγονός ή ως πλαίσιο αναφοράς, εντός του οποίου αξιολογείται η ύπαρξη ζημίας ή ο κίνδυνος πρόκλησης ζημίας. Συναφώς, η Επιτροπή παρατηρεί ότι η συρρίκνωση της ζήτησης δεν αποτελεί έναν από τους παράγοντες ζημίας που αναφέρονται στο άρθρο 3, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού. Είναι λογική η διαπίστωση ότι συρρίκνωση της κατανάλωσης ενδέχεται να δημιουργήσει μια κατάσταση κατά την οποία συγκεκριμένος κλάδος παραγωγής της Ένωσης θα περιέλθει σε δυσμενέστερη θέση απ' ό,τι αν η κατανάλωση παρέμενε σταθερή ή αυξανόταν. Με άλλα λόγια, ο οικείος κλάδος παραγωγής της Ένωσης ενδέχεται να εκτεθεί σε κίνδυνο να υποστεί ζημία, όταν αναμένεται μείωση της κατανάλωσης στο άμεσο μέλλον.

121. Αντιθέτως, στο πλαίσιο της εξέτασης της αιτιώδους συνάφειας η συρρίκνωση της ζήτησης για συγκεκριμένο προϊόν λειτουργεί αντίστροφα. Δυνάμει του βασικού κανονισμού, η ανάλυση της αιτιώδους συνάφειας πραγματοποιείται σε δύο διαδοχικά στάδια. Καταρχάς πραγματοποιείται «ανάλυση περί καταλογισμού» κατά την οποία συγκρίνονται οι εισαγωγές οι οποίες αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ με την προκληθείσα ζημία ή τον κίνδυνο πρόκλησης ζημίας. Στη συνέχεια, αν γίνει δεκτή, προσωρινά, η ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ των συγκρινόμενων παραμέτρων, έπεται το δεύτερο στάδιο, ήτοι η ανάλυση «περί μη καταλογισμού», βάσει της οποίας, η αρχή που είναι επιφορτισμένη με τη σχετική έρευνα αξιολογεί αν ένας από τους παράγοντες που απαριθμούνται στο άρθρο 3, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού (μεταξύ των οποίων και η συρρίκνωση της ζήτησης) είναι, αφεαυτού, τόσο σημαντικός ώστε να μπορεί να διαρρήξει την αιτιώδη συνάφεια η οποία έχει γίνει προσωρινά δεκτή. Με άλλα λόγια, θα πρέπει ο παράγοντας αυτός να διαδραματίζει σημαντικότερο ρόλο ως αιτία της ζημίας ή του κινδύνου πρόκλησης ζημίας, απ' ό,τι οι εισαγωγές οι οποίες αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ.

122. Κατά την Επιτροπή, το Γενικό Δικαστήριο έλαβε υπόψη του τη συρρίκνωση της ζήτησης ως αρνητικό παράγοντα για την αξιολόγηση του κίνδυνου πρόκλησης ζημίας, ενώ ο παράγοντας αυτός μπορεί να έχει επίδραση μόνον κατά το δεύτερο στάδιο της αξιολόγησης, σε δύο στάδια, της αιτιώδους συνάφειας.

123. Η Hubei αντιτείνει ότι το Γενικό Δικαστήριο ορθώς έκρινε ότι η αναμενόμενη συρρίκνωση της ζήτησης στην Ένωση δεν ήταν δυνατό να ληφθεί υπόψη κατά την αξιολόγηση του κινδύνου πρόκλησης ζημίας. Οι συνέπειες μιας τέτοιας συρρίκνωσης της ζήτησης, η οποία δεν πρέπει να εντοπίζεται μόνο στο πλαίσιο οικονομικής ύφεσης, δεν είναι δυνατό, βάσει του άρθρου 3, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού, να αποδίδονται στις εισαγωγές οι οποίες αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ και, συνεπώς, δεν είναι δυνατό να τεκμηριώσουν το συμπέρασμα ότι υπάρχει κίνδυνος πρόκλησης ζημίας, όπως προκύπτει και από τη σχετική νομολογία του Δικαστηρίου.

124. Ωστόσο, στην αιτιολογική σκέψη 48 του επίδικου κανονισμού, το Συμβούλιο, στην ουσία, υποστηρίζει ότι, σε περίπτωση επιδείνωσης των οικονομικών συνθηκών και μείωσης του επιπέδου ζήτησης εντός της Ένωσης, θα υφίστατο κίνδυνος πρόκλησης ζημίας. Συνεπώς, το Συμβούλιο απέδωσε, τουλάχιστον εν μέρει, τον προβαλλόμενο κίνδυνο πρόκλησης ζημίας στην αναμενόμενη συρρίκνωση της ζήτησης. Κατά τη Hubei, όπως συνάγεται σαφώς από το άρθρο 3, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού, πρόκειται ακριβώς για το είδος του εξωτερικού παράγοντα ο οποίος δεν μπορεί να αποτελέσει βάση για την αξιολόγηση του κατά πόσον υπάρχει κίνδυνος πρόκλησης ζημίας.

125. Εν πάση περιπτώσει, η Hubei υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε πολλούς άλλους παράγοντες για να διαπιστώσει την πρόδηλη πλάνη εκτίμησης στην οποία υπέπεσαν τα θεσμικά όργανα, όσον αφορά το ευάλωτο του οικείου κλάδου παραγωγής της Ένωσης και τον κίνδυνο πρόκλησης ζημίας. Κατά συνέπεια, η ενδεχόμενη πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά τη συρρίκνωση της ζήτησης δεν θα οδηγούσε στην αναίρεση της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης.

2. Ανάλυση

126. Οι υπό εξέταση λόγοι αναίρεσης αντλούνται από πλάνη περί το δίκαιο στην οποία προβάλλεται ότι υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο με τις σκέψεις 63 και 69 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης.

127. Η σκέψη 63 της εν λόγω απόφασης εντάσσεται στο πλαίσιο των εκτιμήσεων του Γενικού Δικαστηρίου σχετικά με την ευάλωτη θέση του οικείου κλάδου παραγωγής της Ένωσης κατά το πέρας της περιόδου έρευνας. Με τη σκέψη αυτή, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε ορισμένα επιχειρήματα τα οποία προέβαλαν τα θεσμικά όργανα και αφορούσαν τις συνέπειες της επιδείνωσης της γενικότερης οικονομικής κατάστασης επί του συγκεκριμένου κλάδου παραγωγής.

128. Στο πλαίσιο αυτό, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι «όσον αφορά το προβληθέν από τα θεσμικά όργανα ενδεχόμενο να βρεθεί ο συγκεκριμένος κλάδος παραγωγής [της Ένωσης] πλήρως εκτεθειμένος στις πιθανές ζημιογόνες συνέπειες των εισαγωγών ντάμπινγκ αν η τάση ανάπτυξης αντιστραφεί (αιτιολογική σκέψη 89 του προσωρινού κανονισμού, η οποία επιβεβαιώθηκε από το Συμβούλιο με την αιτιολογική σκέψη 47 του προσβαλλόμενου κανονισμού), τούτο θα μπορούσε ενδεχομένως να αναφέρεται σε μια μελλοντική επισφαλή κατάσταση. Ως εκ τούτου, αλυσιτελώς προβάλλεται προς στήριξη του συμπεράσματος ότι ο εν λόγω κλάδος [της Ένωσης] βρισκόταν σε ευάλωτη θέση κατά το πέρας της περιόδου έρευνας Το ίδιο ισχύει τόσο για τα επιχειρήματα τα οποία προέβαλε το Συμβούλιο με τα δικόγραφά του ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, σχετικά με τα μεταγενέστερα της περιόδου έρευνας οικονομικά δεδομένα, όσο και για τα συμπεράσματα που συνήγαγε συναφώς το Συμβούλιο, περί επιδείνωσης της κατάστασης του συγκεκριμένου κλάδου παραγωγής [της Ένωσης]». Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε, επικαλούμενο ιδίως την απόφαση Επιτροπή κατά NTN και Koyo Seiko (C-245/95 P, EU:C:1998:46, σκέψη 43), «ότι ο δικαστής της Ένωσης έχει ήδη κρίνει ότι συντρέχει περίπτωση πλάνης περί το δίκαιο όταν τα θεσμικά όργανα επικαλούνται, όπως εν προκειμένω, την επιδείνωση της γενικότερης οικονομικής κατάστασης, δεδομένου ότι ο βασικός κανονισμός προβλέπει ρητώς, με τις διατάξεις του που αφορούν την ανάλυση της ζημίας, ότι παράγοντες όπως η μείωση της ζήτησης δεν επιτρέπεται να αποδίδονται στις εισαγωγές ντάμπινγκ […]».

129. Η σκέψη 69 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης αφορά την εξέταση του ζητήματος κατά πόσον τα θεσμικά όργανα της Ένωσης μπορούν να διαπιστώσουν ότι υφίσταται κίνδυνος πρόκλησης ζημίας κάνοντας χρήση μεταγενέστερων της περιόδου έρευνας δεδομένων. Με τη σκέψη αυτή, το Γενικό Δικαστήριο υπενθυμίζει αφενός ότι τα εν λόγω δεδομένα «επιβεβαιώνουν την πρόβλεψη των θεσμικών οργάνων ως προς τη συρρίκνωση της αγοράς [της Ένωσης]» και, αφετέρου, επισημαίνει ότι, «ειδικότερα, τα στοιχεία που εκτίθενται στην αιτιολογική σκέψη 51 του [επίδικου] κανονισμού καταδεικνύουν ότι η κατανάλωση [στην Ένωση] συρρικνώθηκε κατά 27,7 % από το τέλος της περιόδου έρευνας, ήτοι στις 30 Ιουνίου 2008, έως τον Μάρτιο του 2009». Εντούτοις, παραπέμποντας στη σκέψη 63 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης τονίζει «ότι παράγοντες ζημίας όπως η μείωση της ζήτησης δεν επιτρέπεται να αποδίδονται στις εισαγωγές ντάμπινγκ».

130. Πρέπει να υπομνηστεί, γεγονός που δεν αμφισβητείται, ότι το άρθρο 3, παράγραφος 7, πρώτη περίοδος, του βασικού κανονισμού διευκρινίζει ότι άλλοι γνωστοί παράγοντες πλην των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, οι οποίοι προξενούν κατά το ίδιο χρονικό διάστημα ζημία στην κοινοτική βιομηχανία, εξετάζονται ομοίως, προκειμένου να διασφαλισθεί ότι η προκαλούμενη

από τους εν λόγω άλλους παράγοντες ζημία δεν αποδίδεται στις εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ. Μεταξύ των άλλων αυτών παραγόντων οι οποίοι απαριθμούνται ενδεικτικά στο άρθρο 3, παράγραφος 7, δεύτερη περίοδος, του βασικού κανονισμού περιλαμβάνεται και η συρρίκνωση της ζήτησης.

131. Κατά συνέπεια, τα θεσμικά όργανα υποχρεούνται να εξετάζουν αν η ζημία που προτίθενται να δεχθούν οφείλεται πράγματι σε εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ και να αποκλείουν κάθε ζημία που οφείλεται σε άλλους παράγοντες [25], όπως η συρρίκνωση της ζήτησης ή, γενικότερα, η ύφεση που επικρατεί στη βιομηχανία [26].

132. Με την απόφαση Επιτροπή κατά NTN και Koyo Seiko (C-245/95 P, EU:C:1998:46, σκέψη 43), το Δικαστήριο επιβεβαίωσε την εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου η οποία διατυπώνεται στις σκέψεις 98 και 99 της απόφασης NTN Corporation και Koyo Seiko κατά Συμβουλίου (T-163/94 και T-165/94, EU:T:1995:83), σύμφωνα με την οποία η απαγόρευση να αποδίδονται στις εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ οι αρνητικές συνέπειες άλλων παραγόντων, όπως η συρρίκνωση της ζήτησης, εφαρμόζεται επίσης στο πλαίσιο της ανάλυσης του κινδύνου πρόκλησης ζημίας.

133. Συνεπώς, το Γενικό Δικαστήριο, υπενθυμίζοντας την αρχή αυτή στις σκέψεις 63 και 69 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο.

134. Εντούτοις, οι αναιρεσείοντες υποστηρίζουν ότι κακώς το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι τα θεσμικά όργανα απέδωσαν στις εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ τη ζημία που προέκυπτε από την συρρίκνωση της ζήτησης. Η επικείμενη συρρίκνωση της ζήτησης ελήφθη υπόψη μόνον ως γεγονός υπό το πρίσμα του οποίου θα έπρεπε να εξεταστεί ο κίνδυνος πρόκλησης ζημίας.

135. Ακόμη και αν υποτεθεί ότι τούτο ισχύει, φρονώ ότι μια τέτοια αιτίαση είναι αλυσιτελής.

136. Ειδικότερα, όσον αφορά την σκέψη 63 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο ανέτρεψε την εκτίμηση των θεσμικών οργάνων αναφορικά με την ευάλωτη κατάσταση του οικείου κλάδου παραγωγής της Ένωσης, βάσει της εξέτασης των παραγόντων που απαριθμούνται στη σκέψη 59 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης. Η μελλοντική ή προβλέψιμη συρρίκνωση της ζήτησης για το μεταγενέστερο της περιόδου έρευνας χρονικό διάστημα, σε καμία περίπτωση δεν μπορούσε, όπως, κατ' ουσίαν, ορθώς έκρινε το Γενικό Δικαστήριο με τη σκέψη 63, πρώτη και δεύτερη περίοδος, της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, να στηρίξει το συμπέρασμα ότι ο εν λόγω κλάδος βρισκόταν σε ευάλωτη θέση κατά το πέρας της περιόδου έρευνας.

137. Όσον αφορά τη σκέψη 69 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, το γεγονός ότι ελήφθη υπόψη η μελλοντική συρρίκνωση της ζήτησης δεν επιτρέπει, αφεαυτού, στα θεσμικά όργανα να καταλήξουν στο συμπέρασμα ότι υφίσταται κίνδυνος πρόκλησης σημαντικής ζημίας κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, οφειλόμενος στις εισαγωγές οι οποίες αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ. Εν πάση περιπτώσει, από τις σκέψεις ιδίως 72, 83 και 87 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης οι οποίες αφορούν, όπως θα αναπτυχθεί κατωτέρω, την εξέταση των παραγόντων οι οποίοι ελήφθησαν υπόψη από τα θεσμικά όργανα για τη διαπίστωση της ύπαρξης κινδύνου πρόκλησης ζημίας, συνάγεται ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν αγνόησε τη συρρίκνωση της ζήτησης εντός της Ένωσης μετά την περίοδο έρευνας, την οποία έλαβαν υπόψη τα θεσμικά όργανα.

138. Κατά συνέπεια προτείνω την απόρριψη των λόγων αναίρεσης που αντλούνται από εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού.

25 — Βλ. ιδίως, υπ' αυτή την έννοια, αποφάσεις Transnational Company «Kazchrome» και ENRC Marketing κατά Συμβουλίου (C-10/12 P, EU:C:2013:865, σκέψη 23) και απόφαση TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, σκέψη 35).

26 — Βλ. απόφαση Επιτροπή κατά NTN και Koyo Seiko (C-245/95 P, EU:C:1998:46, σκέψη 43) με την οποία το Δικαστήριο εξομοίωσε τους δύο αυτούς παράγοντες.

Γ – *Επί του τρίτου λόγου αναίρεσης τον οποίο προέβαλε το Συμβούλιο και του δεύτερου λόγου αναίρεσης καθώς και του δεύτερου σκέλους του τρίτου λόγου αναίρεσης που προέβαλαν οι ArcelorMittal κ.λπ., που αντλούνται από εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 9, και 6, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού και από εσφαλμένη ανάλυση των παραγόντων που συνδέονται με τον κίνδυνο πρόκλησης ζημίας*

1. Σύνοψη των επιχειρημάτων των διαδίκων

139. Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι κακώς το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι τα θεσμικά όργανα υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη εκτίμησης αποφαινόμενα ότι, στην προκειμένη περίπτωση, υφίστατο κίνδυνος πρόκλησης ζημίας.

140. Μολονότι το Συμβούλιο αναγνωρίζει ότι η ανάλυση του κινδύνου πρόκλησης ζημίας πρέπει να στηρίζεται σε πραγματικά περιστατικά και σε άμεσα επικείμενη μεταβολή περιστάσεων, ωστόσο η ανάλυση αυτή είναι κατ' ανάγκην προσανατολισμένη στο μέλλον. Συνεπώς, τα θεσμικά όργανα, κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους αξιολόγησης πολύπλοκων οικονομικών περιστάσεων, ενδέχεται να σχηματίσουν εσφαλμένη γνώμη για μελλοντικά γεγονότα, χωρίς ταυτόχρονα να υποπέσουν σε πλάνη περί το δίκαιο. Κατά το Συμβούλιο, είναι σημαντικό να αναγνωρίζεται ευρεία διακριτική ευχέρεια στις αρμόδιες αρχές οι οποίες είναι επιφορτισμένες με την περίπλοκη αξιολόγηση μελλοντικών γεγονότων στο πλαίσιο της πολιτικής εμπορικής άμυνας.

141. Το Συμβούλιο υπενθυμίζει ότι κατά την εξέταση των ειδικών παραγόντων που προβλέπονται στο άρθρο 3, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού διαπιστώθηκε μια «συγκεχυμένη κατάσταση» όσον αφορά την ύπαρξη κίνδυνου πρόκλησης ζημίας. Δεδομένης της ακριβούς διατύπωσης της προμνησθείσας διάταξης και της ευρείας διακριτικής ευχέρειας της οποίας απολαύουν τα θεσμικά όργανα σε ζητήματα εμπορικής άμυνας, τα εν λόγω όργανα νομιμοποιούνταν να ασκήσουν την εξουσία αυτή για να αποφανθούν κατά πόσον υφίσταται κίνδυνος πρόκλησης ζημίας.

142. Το Συμβούλιο διευκρινίζει ότι, ακριβώς επειδή η κατάσταση ήταν «συγκεχυμένη» κατά το πέρας της περιόδου έρευνας, τα θεσμικά όργανα συνέχισαν στην προκειμένη περίπτωση, κατά τρόπο ασυνήθη, αλλά για λόγους χρηστής διοίκησης, να παρακολουθούν την κατάσταση της αγοράς της Ένωσης κατά το μεταγενέστερο της περιόδου εξέτασης χρονικό διάστημα, επικεντρώνοντας την προσοχή τους στην μεταβολή των περιστάσεων και των βασικών οικονομικών δεικτών.

143. Ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, τα θεσμικά όργανα δεν σχημάτισαν εσφαλμένη γνώμη για το μέλλον. Συγκεκριμένα, το Συμβούλιο επισημαίνει ότι από τα δεδομένα που αφορούσαν το μεταγενέστερο της περιόδου έρευνας χρονικό διάστημα προέκυπτε ότι η αγορά είχε αρχίσει να συρρικνώνεται και αυτή η διαπίστωση αποτελούσε αποφασιστικό στοιχείο για το συμπέρασμα ότι υφίσταται κίνδυνος πρόκλησης ζημίας κατά το χρονικό σημείο της αξιολόγησης. Η κατανάλωση της Ένωσης είχε αρχίσει να μειώνεται σημαντικά με ρυθμό ταχύτερο από τον προβλεπόμενο στον προσωρινό κανονισμό, δεδομένου ότι μειώθηκε κατά σχεδόν 30 % από το τέλος της περιόδου έρευνας έως τον Μάρτιο 2009. Επιπλέον, τα δεδομένα σχετικά με το μεταγενέστερο της περιόδου έρευνας χρονικό διάστημα επιβεβαίωσαν ότι αυξήθηκε το μερίδιο αγοράς των εισαγωγών καταγωγής Κίνας που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ. Το εν λόγω μερίδιο αγοράς αυξήθηκε κατά σχεδόν 18 %, ποσοστό το οποίο επιβεβαίωσε τις προβλέψεις που περιλαμβάνονται στον προσωρινό κανονισμό. Τέλος, και κατά κύριο λόγο, η παραγωγή της βιομηχανίας της Ένωσης, η χρησιμοποίηση της παραγωγικής ικανότητας των επιχειρήσεων του δείγματος, οι πωλήσεις στην αγορά της Ένωσης, καθώς και το επίπεδο κερδοφορίας, μειώθηκαν αισθητά κατά το μεταγενέστερο της περιόδου έρευνας χρονικό διάστημα.

144. Ως εκ τούτου, το Συμβούλιο φρονεί ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη, καθόσον διαπίστωσε, με τη σκέψη 91 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ασυνέχειες και ελλείψεις στη συνολική αξιολόγηση των παραγόντων που προβλέπονται στο άρθρο 3, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, η οποία πραγματοποιήθηκε με τον επίδικο κανονισμό.

145. Οι ArcelorMittal κ.λπ. υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη ούτε το άρθρο 3, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού ούτε το άρθρο 6, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού, καθόσον στήριξε τον συλλογισμό του στις ασυνέχειες μεταξύ των μεταγενέστερων της περιόδου έρευνας δεδομένων και των δεδομένων που συνελέγησαν κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής. Ακόμη και στο πλαίσιο της εξέτασης του κινδύνου πρόκλησης ζημίας, δεδομένα μεταγενέστερα της περιόδου έρευνας δεν είναι αξιόπιστα, επειδή τα δεδομένα αυτά αντικατοπτρίζουν τη συμπεριφορά των ενδιαφερόμενων παραγωγών μετά την κίνηση της διαδικασίας αντιντάμπινγκ. Τέτοια δεδομένα θα έπρεπε να χρησιμοποιούνται μόνο στην περίπτωση που αποδεικνύουν ότι η επιβολή δασμών αντιντάμπινγκ είναι προδήλως απρόσφορη. Τούτο, όμως, δεν συμβαίνει εν προκειμένω.

146. Υπό τις περιστάσεις αυτές, οι ArcelorMittal κ.λπ. φρονούν ότι δεν ήταν αναγκαίο να εξεταστεί κατά πόσον το Συμβούλιο ήταν αρμόδιο να αναλύσει τα μεταγενέστερα της περιόδου έρευνας δεδομένα. Ειδικότερα, δεν έχει σημασία αν τα δεδομένα αυτά επιβεβαιώνουν τις προβλέψεις τις οποίες διατύπωσε η Επιτροπή με τον προσωρινό κανονισμό, βασιζόμενη στα δεδομένα που αφορούσαν την περίοδο έρευνας. Συνεπώς, ακόμη και αν το Συμβούλιο είχε καταλήξει στο εσφαλμένο συμπέρασμα ότι τα μεταγενέστερα της περιόδου έρευνας δεδομένα επιβεβαίωναν τα συμπεράσματα του προσωρινού κανονισμού, το σφάλμα αυτό δεν μπορούσε να οδηγήσει στην ακύρωση του επίδικου κανονισμού.

147. Επιπλέον, οι ArcelorMittal κ.λπ. ισχυρίζονται ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πολλαπλή πλάνη περί το δίκαιο κατά την εξέταση των παραγόντων που προβλέπονται στο άρθρο 3, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού και ελήφθησαν υπόψη από τα θεσμικά όργανα της Ένωσης προκειμένου να διαπιστωθεί ότι υφίσταται κίνδυνος πρόκλησης ζημίας.

148. Οι αιτιάσεις αυτές αφορούν τους τρεις παράγοντες που έλαβαν υπόψη τα θεσμικά όργανα και τους οποίους εξέτασε το Γενικό Δικαστήριο με τις σκέψεις 72 έως 90 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης. Θα αναπτυχθούν διεξοδικότερα στο πλαίσιο της εξέτασης καθενός από τους παράγοντες αυτούς (βλ., αντίστοιχα, σημεία 199, 219 και 238 των παρουσών προτάσεων).

149. Η Hubei ισχυρίζεται, κυρίως, ότι οι προμνησθέντες λόγοι αναίρεσης είναι απαράδεκτοι. Αφενός, καθόσον οι αναιρεσείοντες προσάπτουν στο Γενικό Δικαστήριο το γεγονός ότι εξέτασε δεδομένα μεταγενέστερα της περιόδου έρευνας, επιχειρούν να προβάλουν νέο λόγο αναίρεσης, ο οποίος διευρύνει το αντικείμενο της διαφοράς που υποβλήθηκε ενώπιον του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου. Αφετέρου, όσον αφορά τις αιτιάσεις των ArcelorMittal κ.λπ. σχετικά με την εξέταση από το Γενικό Δικαστήριο των παραγόντων που προβλέπονται στο άρθρο 3, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, αυτές σκοπούν να αμφισβητήσουν την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών στην οποία προέβη το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, πλην όμως μια τέτοια αμφισβήτηση διαφεύγει του ελέγχου του Δικαστηρίου στο πλαίσιο της αναιρετικής δίκης.

150. Επικουρικώς, η Hubei υποστηρίζει ότι οι αιτιάσεις αυτές είναι αβάσιμες. Καταρχάς διευκρινίζει ότι για την ανάλυση του κινδύνου πρόκλησης ζημίας δεν απαιτείται από τα θεσμικά όργανα να αξιολογήσουν μελλοντικά γεγονότα. Το άρθρο 3, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού ορίζει ρητώς ότι η ανάλυση πρέπει να βασίζεται σε πραγματικά περιστατικά και «όχι απλώς [σε] τυχόν ισχυρισμ[ούς], εικασίες ή μεμακρυσμένες πιθανότητες». Συναφώς, η Hubei τονίζει ότι το Συμβούλιο αναγνωρίζει πως η ανάλυση των θεσμικών οργάνων οδήγησε στη διαπίστωση απλώς μιας «συγκεχυμένης κατάστασης» όσον αφορά την ύπαρξη κινδύνου πρόκλησης ζημίας. Ωστόσο, το Συμβούλιο δεν απέδειξε ότι το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε προδήλως τα προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία ή ότι υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο.

151. Περαιτέρω, η Hubei φρονεί ότι το Γενικό Δικαστήριο ήταν σαφώς αρμόδιο να ελέγξει τα μεταγενέστερα της περιόδου έρευνας δεδομένα, στο μέτρο που τα θεσμικά όργανα είχαν επικαλεστεί και χρησιμοποιήσει τα δεδομένα αυτά, άλλως οι σχετικές αποφάσεις των εν λόγω οργάνων θα διέφευγαν του δικαστικού ελέγχου. Όπως στην υπό κρίση υπόθεση, τα δεδομένα αυτά αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της συνολικής εκτίμησης ως προς την ύπαρξη κινδύνου πρόκλησης ζημίας και δεν είναι δυνατόν να διαχωριστούν από την ανάλυση αυτή, εφόσον αποδεικνύουν ότι η επιβολή δασμού αντιντάμπινγκ είναι προδήλως απρόσφορη.

152. Εξάλλου, η Hubei ισχυρίζεται ότι τα θεσμικά όργανα δεν μπορούν απλώς να επιβεβαιώσουν τις προβλέψεις οι οποίες περιλαμβάνονται σε ένα προσωρινό κανονισμό με την αιτιολογία ότι ήσαν ακριβείς κατά την ημερομηνία έκδοσης του εν λόγω κανονισμού. Οφείλουν να εξακριβώσουν αν οι προβλέψεις αυτές συνεχίζουν να ισχύουν κατά την ημερομηνία έκδοσης του οριστικού κανονισμού, λαμβάνοντας υπόψη τις διαθέσιμες συμπληρωματικές πληροφορίες και τα επιχειρήματα που προβλήθηκαν κατά τη διάρκεια του υπολοίπου της έρευνας.

153. Τέλος, η Hubei φρονεί ότι το Γενικό Δικαστήριο, εξετάζοντας τους παράγοντες που απαριθμούνται στο άρθρο 3, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο. Ειδικότερα, η Hubei υπενθυμίζει ότι, υπό το πρίσμα των μεταγενέστερων της περιόδου έρευνας δεδομένων, η αύξηση κατά 0,7 % των εισαγωγών από την Κίνα, δεν είναι δυνατό να χαρακτηριστεί ως «ουσιώδης» αύξηση κατά την έννοια του προμνησθέντος άρθρου.

2. Ανάλυση

154. Στο επίκεντρο των προμνησθέντων λόγων αναίρεσης, βρίσκονται δύο σημαντικά ζητήματα.

155. Αφενός, πρόκειται για το ζήτημα αν ορθώς το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε έλεγχο της νομιμότητας των σχετικών με τον κίνδυνο πρόκλησης ζημίας διαπιστώσεων οι οποίες αφορούν τα κρίσιμα δεδομένα που καλύπτουν το μεταγενέστερο της περιόδου έρευνας χρονικό διάστημα . Αφετέρου, σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο ερώτημα αυτό, πρέπει να προσδιοριστεί αν το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, κατά τον έλεγχο της εκ μέρους των θεσμικών οργάνων εκτίμησης των τεσσάρων παραγόντων που απαριθμούνται στο άρθρο 3, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού.

156. Προηγουμένως, θα πρέπει, κατά την άποψή μου, να απορριφθούν οι ενστάσεις απαραδέκτου που προέβαλε η Hubei κατά των προμνησθέντων λόγων αναίρεσης.

α) Επί των ενστάσεων απαραδέκτου που προέβαλε η Hubei

157. Υπενθυμίζω ότι η Hubei επικαλείται, πρώτον, ότι συνιστά νέο λόγο αναίρεσης ο λόγος που αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο, καθόσον έλαβε υπόψη δεδομένα μεταγενέστερα της περιόδου έρευνας για να εκτιμήσει τη νομιμότητα του συμπεράσματος των θεσμικών οργάνων ως προς την ύπαρξη κινδύνου πρόκλησης ζημίας.

158. Στο πλαίσιο αίτησης αναίρεσης, η αρμοδιότητα του Δικαστηρίου περιορίζεται στον έλεγχο της νομικής λύσης που δόθηκε υπό το πρίσμα των ισχυρισμών που προβλήθηκαν και εξετάστηκαν ενώπιον του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου. Κατά συνέπεια, το Δικαστήριο είναι αρμόδιο να εξετάσει μόνον αν τα επιχειρήματα που περιέχονται στην αίτηση αναίρεσης προσδιορίζουν πλάνη περί το δίκαιο που φέρεται ότι βαρύνει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση [27].

27 — Βλ., ιδίως, αποφάσεις Επιτροπή κατά Girardot (C-348/06 P, EU:C:2008:107, σκέψη 49) και Συμβούλιο κατά Bamba (C-417/11 P, EU:C:2012:718, σκέψη 40).

159. Στην υπό κρίση υπόθεση, το Γενικό Δικαστήριο έλαβε υπόψη μεταγενέστερα της περιόδου έρευνας δεδομένα, προκειμένου να αποφανθεί επί της αιτίασης την οποία προέβαλε η Hubei ενώπιόν του και η οποία αντλείται από τις αντιφάσεις μεταξύ του συμπεράσματος των θεσμικών οργάνων και των κρίσιμων οικονομικών δεδομένων. Εφόσον το Γενικό Δικαστήριο έκανε δεκτό, κατόπιν εξέτασης και λαμβάνοντας υπόψη τα εν λόγω δεδομένα, τον λόγο ακύρωσης που προβλήθηκε ενώπιόν του και εφόσον η εκτίμησή του είναι βλαπτική για τους αναιρεσείοντες, φρονώ ότι οι αναιρεσείοντες νομιμοποιούνται να αμφισβητήσουν το βάσιμο της λύσης που προέκρινε το Γενικό Δικαστήριο.

160. Η Hubei υποστηρίζει, δεύτερον, ότι οι αιτιάσεις των ArcelorMittal κ.λπ. οι οποίες στρέφονται κατά της εξέτασης των τεσσάρων παραγόντων που προβλέπονται στο άρθρο 3, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, στην οποία προέβη το Γενικό Δικαστήριο, είναι απαράδεκτες, καθόσον αποσκοπούν αποκλειστικά στο να επανεκτιμήσει το Δικαστήριο τα πραγματικά περιστατικά.

161. Χωρίς να είναι αναγκαίο, σε αυτό το στάδιο της εξέτασης, να αναλύσω τα επιχειρήματα που προέβαλαν οι ArcelorMittal κ.λπ., είναι προφανές ότι, αφενός, η ένσταση αυτή της Hubei θα ήταν δυνατό να καταλήξει, στην καλύτερη περίπτωση, στο να απορριφθούν ως μερικώς απαράδεκτοι οι υπό εξέταση λόγοι αναίρεσης που προέβαλαν οι ArcelorMittal κ.λπ. Αφετέρου, δεδομένου ότι η αρμοδιότητα του Δικαστηρίου στο πλαίσιο της αναιρετικής δίκης είναι περιορισμένη σε νομικά ζητήματα, οι αιτιάσεις των ArcelorMittal κ.λπ. πρέπει να εξεταστούν υπό την επιφύλαξη ότι εμπίπτουν στο περιορισμένο αυτό πλαίσιο.

162. Κατόπιν της απόρριψης των ενστάσεων απαραδέκτου της Hubei, θα πρέπει καταρχάς να εξεταστεί αν, όπως υποστηρίζουν οι αναιρεσείοντες, το Γενικό Δικαστήριο παρέβη τα άρθρα 3, παράγραφος 9, και 6, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, καθόσον έλαβε υπόψη δεδομένα μεταγενέστερα της περιόδου έρευνας, με σκοπό να ελέγξει τη νομιμότητα της διαπίστωσης των θεσμικών οργάνων σύμφωνα με την οποία υπήρχε κίνδυνος πρόκλησης ζημίας κατά το πέρας της περιόδου έρευνας.

β) Επί της συνεκτίμησης, εκ μέρους του Δικαστηρίου, δεδομένων μεταγενέστερων της περιόδου έρευνας με σκοπό τον έλεγχο της νομιμότητας της διαπίστωσης περί ύπαρξης κινδύνου πρόκλησης ζημίας

163. Για την εξέταση της αιτίασης αυτής, πρέπει καταρχάς να υπομνηστούν οι ιδιαιτερότητες που χαρακτηρίζουν τη διαπίστωση, εκ μέρους των θεσμικών οργάνων, της ύπαρξης κινδύνου πρόκλησης ζημίας.

164. Όπως προαναφέρθηκε, όταν γίνεται λόγος για κίνδυνο πρόκλησης ζημίας, εξ ορισμού δεν έχει (ακόμη) αποδειχθεί το υποστατό της ζημίας.

165. Κατά συνέπεια, όπως παραδέχεται το Συμβούλιο, το συμπέρασμα ότι υφίσταται κίνδυνος πρόκλησης ζημίας προϋποθέτει όχι μόνο την απόδειξη των πραγματικών περιστατικών, αλλά επίσης ανάλυση της πιθανότητας να συμβούν στο μέλλον γεγονότα (προβλέψιμα και επικείμενα, σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού), τα οποία θα δημιουργούσαν κατάσταση υπό την οποία θα επέλθει η ζημία, αν δεν ληφθούν μέτρα αντιντάμπινγκ. Ενδεικτικά αναφέρεται ότι για τον προσδιορισμό της ύπαρξης κινδύνου πρόκλησης ζημίας, τα θεσμικά όργανα οφείλουν να εξετάσουν τυχόν αύξηση σε σημαντικό ποσοστό των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ στην αγορά της Ένωσης, «η οποία αποτελεί ένδειξη για την πιθανότητα ουσιώδους αύξησης των εισαγωγών» (άρθρο 3, παράγραφος 9, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α′, του βασικού κανονισμού).

166. Είναι προφανές ότι τέτοιου είδους ανάλυση προοπτικών όχι μόνο εμπεριέχει πολλά στοιχεία αβεβαιότητας όσον αφορά την επέλευση μελλοντικών γεγονότων, αλλά επίσης ενέχει τον κίνδυνο να θεσπιστούν έναντι των επιχειρηματιών των τρίτων χωρών αυθαίρετα μέτρα αμιγούς προστατευτισμού [28].

167. Μολονότι, λαμβανομένης υπόψη της διακριτικής ευχέρειας που διαθέτουν τα θεσμικά όργανα, ορισμένες αμφιβολίες μπορούν, κατά την άποψή μου, να είναι εν γένει ανεκτές, εντούτοις το Δικαστήριο έχει ήδη κρίνει, στον τομέα του ελέγχου των συγκεντρώσεων, τομέα στον οποίο η ανάλυση προοπτικών είναι αναγκαία, ότι η ανάλυση αυτή πρέπει να γίνεται με «μεγάλη προσοχή», ακριβώς επειδή το ζήτημα είναι να προβλεφθούν, με λίγο-πολύ ισχυρή πιθανολόγηση, περιστατικά που θα συμβούν στο μέλλον, αν δεν ληφθεί καμία απόφαση που να απαγορεύει τη σχεδιαζόμενη συγκέντρωση [29].

168. Κατά τη γνώμη μου, η συνεκτίμηση από τα θεσμικά όργανα των μεταγενέστερων της περιόδου έρευνας δεδομένων πρέπει, στην προκειμένη περίπτωση, να εξεταστεί στο πλαίσιο αυτό. Συγκεκριμένα, επρόκειτο για την εξακρίβωση αν, κατά την ημερομηνία έκδοσης του επίδικου κανονισμού, είχαν επιβεβαιωθεί ή διαψευστεί οι προβλέψεις τις οποίες περιελάμβανε ο προσωρινός κανονισμός, όσον αφορά τη πιθανότητα επέλευσης των γεγονότων τα οποία μετατρέπουν τον κίνδυνο πρόκλησης ζημίας σε ζημία, σε περίπτωση μη λήψης μέτρων άμυνας.

169. Η εξακρίβωση αυτή συνεπαγόταν τη λήψη υπόψη δεδομένων μεταγενέστερων της περιόδου έρευνας, ώστε τα θεσμικά όργανα να μη στηρίζονται αποκλειστικά σε προβλέψεις βασιζόμενες σε οικονομικά δεδομένα παλαιότερα κατά ένα και πλέον έτος της ημερομηνίας έκδοσης του επίδικου κανονισμού [30].

170. Εξάλλου, αυτό προκύπτει, στην ουσία, από την αιτιολογική σκέψη 57 του επίδικου κανονισμού, με την οποία το Συμβούλιο τόνισε ότι στο πλαίσιο έρευνας που αφορά τον κίνδυνο πρόκλησης ζημίας η αρμόδια για την έρευνα αρχή «έχει την εξουσία να ελέγξει αν τα γεγονότα που συμβαίνουν μετά τη λήξη της ΠΕ [περιόδου έρευνας] επιβεβαιώνουν πράγματι τα συμπεράσματα ως προς τον κίνδυνο πρόκλησης ζημίας που εξάγονται στο προκαταρκτικό στάδιο».

171. Φρονώ ότι η προσέγγιση αυτή είναι απολύτως νόμιμη και ενδεδειγμένη.

172. Όσον αφορά τη νομιμότητα, είναι αληθές ότι το άρθρο 6, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού που αφορά την έρευνα για το ντάμπινγκ και για τη ζημία, ορίζει ότι «κατά κανόνα, τυχόν πληροφορίες που αναφέρονται σε χρονικό διάστημα μεταγενέστερο της περιόδου έρευνας δεν λαμβάνονται υπόψη».

173. Όπως παρατηρούν οι Arcelor Mittal κ.λπ., η διάταξη του άρθρου 6, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, σύμφωνα με την οποία, κατά κανόνα, τα δεδομένα που αναφέρονται σε χρονικό διάστημα μεταγενέστερο της περιόδου έρευνας δεν λαμβάνονται υπόψη, αποβλέπει στο να διασφαλιστεί ότι τα αποτελέσματα της έρευνας είναι αντιπροσωπευτικά και αξιόπιστα, εξασφαλίζοντας με τον τρόπο αυτό ότι τα στοιχεία επί των οποίων στηρίζεται ο προσδιορισμός του ντάμπινγκ και της ζημίας δεν επηρεάζονται από τη συμπεριφορά των ενδιαφερόμενων παραγωγών που έπεται της κίνησης της διαδικασίας αντιντάμπινγκ [31].

28 — Βλ., ειδικότερα, συναφώς, Soprano, R., «The Threat of Material Injury in Antidumping Investigations: a Threat to Free Trade», *The Journal of World Investment & Trade*, αριθ. 1, 2010, σ. 9.

29 — Βλ. απόφαση Επιτροπή κατά Tetra Laval (C-12/03 P, EU:C:2005:87, σκέψη 42).

30 — Υπενθυμίζω ότι το τέλος της περιόδου έρευνας καθορίστηκε στις 30 Ιουνίου 2008, ενώ ο επίδικος κανονισμός εκδόθηκε στις 24 Σεπτεμβρίου 2009.

31 — Βλ. μεταξύ άλλων, υπ' αυτή την έννοια αποφάσεις Nanjing Metalink κατά Συμβουλίου (T-138/02, EU:T:2006:343, σκέψη 59) και Transnational Company «Kazchrome» και ENRC Marketing κατά Συμβουλίου (T-192/08, EU:T:2011:619, σκέψη 223).

174. Εντούτοις, όπως και το Γενικό Δικαστήριο, εκτιμώ ότι, στην ουσία, σε ορισμένες υποθέσεις, η χρησιμοποίηση της έκφρασης «κατά κανόνα» στο άρθρο 6, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού συνεπάγεται την εξουσία των θεσμικών οργάνων να λαμβάνουν υπόψη δεδομένα τα οποία αφορούν μεταγενέστερο της περιόδου έρευνας χρονικό διάστημα και, μάλιστα, απαιτεί την εξέταση των εν λόγω δεδομένων, αν αυτά αποκαλύπτουν νέες εξελίξεις οι οποίες καθιστούν προδήλως απρόσφορη τη μελετώμενη επιβολή του δασμού αντιντάμπινγκ [32].

175. Εν προκειμένω, στο μέτρο που, αφενός η εξέταση του κινδύνου πρόκλησης ζημίας συνεπάγεται ανάλυση προοπτικών και, αφετέρου, η ύπαρξη τέτοιου κινδύνου, όπως και η υφιστάμενη ζημία, πρέπει να αποδεικνύεται σε σχέση με τον χρόνο θέσπισης του σχετικού (προσωρινού ή οριστικού) μέτρου άμυνας [33], φρονώ ότι απόκειται στα θεσμικά όργανα να διακριβώσουν αν, κατά το χρονικό σημείο της επιβολής οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ, οι προβλέψεις που προκύπτουν από την ανάλυση που περιέχεται στον προσωρινό κανονισμό επιβεβαιώνονται και μπορούν να δικαιολογήσουν την επιβολή του εν λόγω οριστικού δασμού αντιντάμπιγκ.

176. Συνεπώς, υπό το πρίσμα αυτό και στο πλαίσιο του κινδύνου πρόκλησης ζημίας, τα θεσμικά όργανα όχι μόνο νομιμοποιούνται, αλλά και ενθαρρύνονται να λάβουν υπόψη τα μεταγενέστερα της περιόδου έρευνας δεδομένα.

177. Στο πλαίσιο αυτό, τα θεσμικά όργανα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να εξετάζουν αν τέτοιου είδους δεδομένα είναι επαρκώς αντιπροσωπευτικά και αξιόπιστα και, στην αντίθετη περίπτωση, να εξηγήσουν τους λόγους οι οποίοι τους δημιουργούν αμφιβολίες και, ενδεχομένως, να τα απορρίψουν εν όλω ή εν μέρει.

178. Στην προκειμένη περίπτωση, από τον φάκελο της δικογραφίας δεν προκύπτει ότι τα θεσμικά όργανα εξέφρασαν αμφιβολίες όσον αφορά τον αντιπροσωπευτικό ή τον αξιόπιστο χαρακτήρα των μεταγενέστερων της περιόδου έρευνας δεδομένων επί των οποίων στηρίχτηκαν.

179. Εφόσον τα θεσμικά όργανα νομίμως έλαβαν υπόψη δεδομένα μεταγενέστερα της περιόδου έρευνας, τα οποία θεώρησαν ως αντιπροσωπευτικά και αξιόπιστα, και η εκτίμηση αυτή δεν αμφισβητήθηκε, δεν είναι δυνατό να προσαφθεί στο Γενικό Δικαστήριο το γεγονός ότι εξέτασε αν ορθώς τα θεσμικά όργανα εκτίμησαν ότι τα εν λόγω δεδομένα επιβεβαίωναν τις προβλέψεις που περιέχονται στον προσωρινό κανονισμό όσον αφορά την ύπαρξη κινδύνου πρόκλησης ζημίας.

180. Συγκεκριμένα, αντίθετα απ' ό,τι φαίνεται επίσης να υπονοούν οι αναιρεσείοντες, η χρησιμοποίηση, εκ μέρους των θεσμικών οργάνων, δεδομένων μεταγενέστερων της περιόδου έρευνας δεν είναι δυνατό να διαφεύγει του δικαστικού ελέγχου του Γενικού Δικαστηρίου. Ειδικότερα, όπως ήδη τόνισα στο σημείο 63 των παρουσών προτάσεων, ο έλεγχος αυτός θα πρέπει να συμπεριλαμβάνει τον έλεγχο της ερμηνείας των θεσμικών οργάνων όσον αφορά τα οικονομικής φύσης δεδομένα και συνίσταται στον έλεγχο της ακρίβειας των αποδεικτικών στοιχείων στα οποία στηρίχτηκαν, της αξιοπιστίας και της συνοχής τους, αλλά και τον έλεγχο κατά πόσον τα στοιχεία αυτά αποτελούν το σύνολο των κρίσιμων δεδομένων που πρέπει να ληφθούν υπόψη για να αξιολογηθεί μια πολύπλοκη κατάσταση και αν μπορούν να στηρίξουν τα συμπεράσματα που συνήχθησαν βάσει αυτών.

181. Ο έλεγχος αυτός είναι ακόμη περισσότερο αναγκαίος οσάκις πρόκειται για ανάλυση προοπτικών η οποία απαιτείται για την εξέταση του κατά πόσον υφίσταται κίνδυνος πρόκλησης ζημίας [34].

32 — Βλ. μεταξύ άλλων, υπ' αυτή την έννοια, αποφάσεις Sinochem Heilongjiang κατά Συμβουλίου (T-161/94, EU:T:1996:101, σκέψη 88), Nanjing Metalink κατά Συμβουλίου (T-138/02, EU:T:2006:343, σκέψη 61) και HEG και Graphite India κατά Συμβουλίου (T-462/04, EU:T:2008:586, σκέψη 67).

33 — Βλ., μεταξύ άλλων, υπ' αυτή την έννοια, αποφάσεις ΑΕ Επιχειρήσεων Μεταλλευτικών Βιομηχανικών και Ναυτιλιακών κ.λπ. κατά Συμβουλίου (C-121/86, EU:C:1989:596, σκέψεις 34 και 35) και Industrie des poudres sphériques κατά Συμβουλίου (C-458/98 P, EU:C:2000:531, σκέψη 90).

34 — Βλ., κατ' αναλογίαν, σχετικά με την ανάλυση προοπτικών στον τομέα του ελέγχου των συγκεντρώσεων, αποφάσεις Επιτροπή κατά Tetra Laval (C-12/03 P, EU:C:2005:87, σκέψη 39) και Éditions Odile Jacob κατά Επιτροπής (T-471/11, EU:T:2014:739, σκέψη 136).

182. Δέχομαι την άποψη του Συμβουλίου ότι τα θεσμικά όργανα ενδέχεται να σχηματίσουν εσφαλμένη γνώμη όσον αφορά μελλοντικές προβλέψεις, χωρίς να υποπέσουν αναγκαστικά σε πλάνη περί το δίκαιο ή σε πρόδηλη πλάνη εκτίμησης.

183. Εντούτοις, από τη στιγμή που τα εν λόγω θεσμικά όργανα ορθώς λαμβάνουν υπόψη στοιχεία μεταγενέστερα της περιόδου έρευνας, προκειμένου να τεκμηριώσουν την ύπαρξη κίνδυνου πρόκλησης ζημίας και να επιβάλουν οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ, το Γενικό Δικαστήριο πρέπει να έχει την εξουσία να διασφαλίζει ότι τα εν λόγω στοιχεία είναι δυνατόν να ενισχύσουν, επαρκώς κατά νόμον, τις προβλέψεις επί των οποίων βασίστηκε η Επιτροπή για να λάβει τα προσωρινά μέτρα άμυνας.

184. Συνεπώς, όταν το Συμβούλιο εκδίδει κανονισμό ο οποίος επιβάλλει οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ, δεν θεωρώ ότι, σε περίπτωση που τα μεταγενέστερα της περιόδου έρευνας στοιχεία δεν ενισχύουν την ανάλυση προοπτικών της Επιτροπής που πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο του προσωρινού κανονισμού, το Συμβούλιο, παρά ταύτα, νομιμοποιείται, όπως ισχυρίζεται, να κάνει χρήση του περιθωρίου εκτίμησης που διαθέτει, για να διαπιστώσει την ύπαρξη κινδύνου πρόκλησης ζημίας και να επιβάλει οριστικό δασμό αντιντάμπιγκ.

185. Η πεποίθησή μου αυτή βασίζεται σε μια σειρά παρατηρήσεων.

186. Πρώτον, όπως αναφέρεται στο σημείο 173 των παρουσών προτάσεων, η ύπαρξη κινδύνου πρόκλησης ζημίας, όπως και η υφιστάμενη ζημία, πρέπει να αποδεικνύεται σε σχέση με τον χρόνο θέσπισης του σχετικού, προσωρινού ή οριστικού, μέτρου άμυνας. Αν τα αποδεικτικά στοιχεία δεν είναι επαρκή για να επιβεβαιωθούν οι αρχικές προβλέψεις της Επιτροπής, η πιθανότητα να επέλθει σημαντική ζημία φαίνεται να απομακρύνεται και, συνεπώς, δεν δικαιολογείται η επιβολή οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ.

187. Δεύτερον, υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 3, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού απαιτεί η διαπίστωση της ύπαρξης κινδύνου πρόκλησης σημαντικής ζημίας να στηρίζεται σε πραγματικά περιστατικά, και όχι απλώς σε τυχόν ισχυρισμούς, εικασίες ή μεμακρυσμένες πιθανότητες, και ότι οποιαδήποτε μεταβολή των περιστάσεων ικανή να δημιουργήσει κατάσταση υπό την οποία το ντάμπινγκ θα προκαλούσε ζημία πρέπει να μπορεί να προβλεφθεί με βεβαιότητα και να είναι επικείμενη.

188. Τέλος, τρίτον, αν γινόταν δεκτή η άποψη του Συμβουλίου, αυτό θα σήμαινε, in fine, ότι παρέχεται στα θεσμικά όργανα το δικαίωμα να θεσπίζουν αυθαίρετα μέτρα αμιγούς προστατευτισμού. Ωστόσο, ο βασικός κανονισμός απαγορεύει το ντάμπινγκ μόνο στην περίπτωση που προκαλεί σημαντική ζημία ή ενέχει τον κίνδυνο πρόκλησης σημαντικής ζημίας στη βιομηχανία της Ένωσης. Συνεπώς, φρονώ ότι, αν βάσει των αποδεικτικών στοιχείων δεν είναι δυνατόν να θεωρηθεί ως αρκούντως πιθανός ο κίνδυνος πρόκλησης σημαντικής ζημίας, τα θεσμικά όργανα, ακόμη και στο στάδιο έκδοσης του οριστικού κανονισμού αντιντάμπινγκ, οφείλουν απλώς να συναγάγουν τα αναγκαία συμπεράσματα και να απόσχουν από τη θέσπιση των αρχικώς μελετώμενων οριστικών μέτρων άμυνας.

189. Υπό τις περιστάσεις αυτές, φρονώ ότι το Γενικό Δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη δεδομένα μεταγενέστερα της περιόδου έρευνας για να ελέγξει τη νομιμότητα της διαπίστωσης των θεσμικών οργάνων ως προς την ύπαρξη κινδύνου πρόκλησης ζημίας, τα οποία δεδομένα είχαν λάβει υπόψη τα εν λόγω όργανα με τον επίδικο κανονισμό, δεν παρέβη ούτε το άρθρο 3, παράγραφος 9, ούτε το άρθρο 6, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού.

190. Στη συνέχεια θα εξετάσω αν, όπως ισχυρίζονται οι ArcelorMittal κ.λπ., το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά τον έλεγχο της εκ μέρους των θεσμικών οργάνων εκτίμησης των τεσσάρων παραγόντων που απαριθμούνται στο άρθρο 3, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού.

γ) Επί της πολλαπλής πλάνης περί το δίκαιο που προσάπτεται στο Γενικό Δικαστήριο, κατά τον έλεγχο της εκ μέρους των θεσμικών οργάνων εκτίμησης των τεσσάρων παραγόντων που απαριθμούνται στο άρθρο 3, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού

191. Το άρθρο 3, παράγραφος 9, δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού απαριθμεί ενδεικτικά τέσσερις παράγοντες τους οποίους πρέπει να εξετάσουν τα θεσμικά όργανα για να προσδιορίσουν αν υφίσταται κίνδυνος πρόκλησης σημαντικής ζημίας.

192. Όπως ανέφερε συνοπτικά το Δικαστήριο στη σκέψη 70 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, οι παράγοντες αυτοί καλύπτουν την εξέλιξη των εισαγωγών ντάμπινγκ (άρθρο 3, παράγραφος 9, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α′), την πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα των εξαγωγέων (στοιχείο β′), τις τιμές των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ (στοιχείο γ′), και το επίπεδο των αποθεμάτων του υπό εξέταση προϊόντος (στοιχείο δ′).

193. Στο άρθρο 3, παράγραφος 9, τρίτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού διευκρινίζεται ότι κανένας από τους ανωτέρω παράγοντες δεν έχει κατ' ανάγκην αποφασιστική σημασία, αλλά όλοι οι παράγοντες που λαμβάνονται υπόψη πρέπει να οδηγούν στο συμπέρασμα ότι επίκειται η πραγματοποίηση περαιτέρω εξαγωγών με πρακτικές ντάμπινγκ και ότι είναι πιθανή η πρόκληση σημαντικής ζημίας αν δεν ληφθούν προστατευτικά μέτρα.

194. Όπως επισήμανε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 70 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, στην υπό κρίση υπόθεση τα θεσμικά όργανα εξέτασαν τους τρεις πρώτους παράγοντες, επειδή το Συμβούλιο έκρινε κατ' ουσίαν ότι το επίπεδο των αποθεμάτων δεν είναι αποφασιστικής σημασίας για την ανάλυση του κινδύνου πρόκλησης ζημίας.

i) Επί της πολλαπλής πλάνης περί το δίκαιο όσον αφορά την εξέταση του πρώτου παράγοντα (άρθρο 3, παράγραφος 9, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α′ του βασικού κανονισμού)

– Εκτιμήσεις του Γενικού Δικαστηρίου

195. Όσον αφορά τον *πρώτο* παράγοντα ο οποίος ελήφθη υπόψη από τα θεσμικά όργανα και εξετάστηκε από το Γενικό Δικαστήριο, με τη σκέψη 72 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο καταρχάς υπενθύμισε τις προβλέψεις της Επιτροπής που επιβεβαιώθηκαν με τον επίδικο κανονισμό, σύμφωνα με τις οποίες το «μερίδιο αγοράς των εισαγωγών με ντάμπινγκ από την Κίνα πρόκειται να αυξηθεί [και] η πίεση που ασκείται από αυτές τις εισαγωγές με ντάμπινγκ στην αγορά [της Ένωσης] είναι πιθανό να αυξηθεί σημαντικά».

196. Ωστόσο, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε ότι, σύμφωνα με τα δεδομένα τα οποία περιελήφθησαν στον επίδικο κανονισμό, κατά το μεταγενέστερο της περιόδου έρευνας χρονικό διάστημα, ο όγκος των εισαγωγών από την Κίνα γνώρισε πολύ σημαντική μείωση σε απόλυτους όρους (μείωση κατά 24 %), ενώ, σε σχετικούς όρους, η αύξηση του μεριδίου αγοράς στο οποίο αντιστοιχούν οι εισαγωγές αυτές υπήρξε αμελητέα, της τάξης των 0,7 ποσοστιαίων μονάδων για την ίδια περίοδο (σκέψη 73 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης).

197. Στο τέλος της συλλογιστικής του, το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε ότι υφίστατο αξιοσημείωτη απόκλιση μεταξύ των προβλέψεων της Επιτροπής όπως αποτυπώνονται στον προσωρινό κανονισμό και των μεταγενέστερων της περιόδου έρευνας οικονομικών δεδομένων που ελήφθησαν υπόψη από το Συμβούλιο στο πλαίσιο του επίδικου κανονισμού. Υπενθυμίζοντας ότι, σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, για τον πρώτο παράγοντα απαιτείται αύξηση σε σημαντικό ποσοστό των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, η οποία αποτελεί ένδειξη για την πιθανότητα ουσιώδους αύξησης των εισαγωγών, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι οι διαπιστώσεις στις οποίες προέβη το Συμβούλιο με τον επίδικο κανονισμό, σύμφωνα με τις οποίες οι εισαγωγές από την Κίνα «αυξήθηκαν ελαφρώς», σε σχετικούς όρους, κατά το μεταγενέστερο της περιόδου έρευνας

χρονικό διάστημα, δεν επιβεβαίωναν τη διαπίστωση ότι υπήρχε, στην προκειμένη περίπτωση, πιθανότητα «ουσιώδους» αύξησης των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπιγκ. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο συσχέτισε την αύξηση κατά 0,7 ποσοστιαίες μονάδες του μεριδίου αγοράς στο οποίο αντιστοιχούν οι εισαγωγές από την Κίνα με τη μείωση κατά 0,1 ποσοστιαία μονάδα του μεριδίου αγοράς στο οποίο αντιστοιχούσαν, κατά το μεταγενέστερο της περιόδου έρευνας χρονικό διάστημα, τα προϊόντα του συγκεκριμένου κλάδου παραγωγής της Ένωσης (σκέψη 78 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης).

198. Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι ως προς τον πρώτο παράγοντα εμφανίζονταν ασυνέχειες μεταξύ των προβλέψεων της Επιτροπής, οι οποίες επιβεβαιώθηκαν από το Συμβούλιο με τον επίδικο κανονισμό, και των δεδομένων που αφορούσαν το μεταγενέστερο της περιόδου έρευνας χρονικό διάστημα (σκέψη 91 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης).

– Σύνοψη των επιχειρημάτων των ArcelorMittal κ.λπ.

199. Κατ' ουσίαν, οι ArcelorMittal κ.λπ. υποστηρίζουν ότι κακώς το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι το Συμβούλιο παρέβη το άρθρο 3, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, καθόσον αρκέστηκε στο να διαπιστώσει τις ασυνέχειες και όχι την ύπαρξη πρόδηλης πλάνης εκτίμησης όσον αφορά τον όγκο των εισαγωγών από την Κίνα. Ισχυρίζονται επίσης ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν εξέτασε ορισμένες εκτιμήσεις που περιλαμβάνονται στην αιτιολογική σκέψη 68 του επίδικου κανονισμού και ότι δεν ήταν αρμόδιο να προσδιορίσει αν το ποσοστό αύξησης του μεριδίου αγοράς των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ήταν «επαρκές».

– Εκτίμηση

200. Κατά την άποψή μου, τα επιχειρήματα των ArcelorMittal κ.λπ. πρέπει να απορριφθούν.

201. Καταρχάς, όπως αναφέρεται ρητώς στη σκέψη 92 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι το Συμβούλιο παρέβη το άρθρο 3, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, ιδίως σχετικά με το «σύνολο των στοιχείων» που αφορούν την εξέταση των τριών παραγόντων βάσει των οποίων προσδιορίζεται κατά πόσον υφίσταται κίνδυνος πρόκλησης ζημίας.

202. Συνεπώς, οι ArcelorMittal κ.λπ., υποστηρίζοντας ότι το Γενικό Δικαστήριο βασίστηκε αποκλειστικά στις ασυνέχειες σχετικά με τον πρώτο παράγοντα, που αφορά τον όγκο των εισαγωγών, για να αποφανθεί ότι το Συμβούλιο παρέβη το άρθρο 3, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, ερμηνεύουν εσφαλμένα την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση.

203. Επιπλέον, όπως ανέφερα ανωτέρω, ο δικαστικός έλεγχος στον οποίο προβαίνει το Γενικό Δικαστήριο περιλαμβάνει τον έλεγχο της ερμηνείας των οικονομικών δεδομένων στην οποία προέβησαν τα θεσμικά όργανα, συμπεριλαμβανομένου του ελέγχου της συνοχής των αποδεικτικών στοιχείων καθώς επίσης του ελέγχου κατά πόσον τα εν λόγω στοιχεία μπορούσαν να στηρίξουν τα συμπεράσματα στα οποία κατέληξαν τα εν λόγω όργανα.

204. Συνεπώς, είναι προφανές ότι ο έλεγχος στον οποίο προβαίνει το Γενικό Δικαστήριο δεν αφορά αποκλειστικά την πρόδηλη πλάνη εκτίμησης την οποία τυχόν ενέχει ο επίδικος κανονισμός, αλλά και, ιδίως, τον νομικό χαρακτηρισμό των πραγματικών περιστατικών. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο ουδόλως υποχρεούται να εντοπίσει συγκεκριμένο είδος πλάνης, όπως η πρόδηλη πλάνη εκτίμησης που συνδέεται με κάθε παράγοντα εξεταζόμενο χωριστά, για να διαπιστώσει, ενδεχομένως, παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού. Αντιθέτως, η πρόδηλη πλάνη εκτίμησης μπορεί να προκύπτει από τη συνολική εξέταση όλων των παραγόντων που ελήφθησαν υπόψη.

205. Εξάλλου, το Γενικό Δικαστήριο ουδόλως υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, υπενθυμίζοντας το περιεχόμενο του άρθρου 3, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, το οποίο αφορά τον πρώτο παράγοντα και σύμφωνα με το οποίο, κατ' ουσίαν, η πιθανότητα αύξησης των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ πρέπει να είναι σημαντική, και εξετάζοντας κατά πόσον τα αποδεικτικά στοιχεία, συμπεριλαμβανομένων και των μεταγενέστερων της περιόδου έρευνας δεδομένων, τα οποία χρησιμοποίησε το Συμβούλιο στήριζαν το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε με τον επίδικο κανονισμό.

206. Τέλος, όσον αφορά το επιχείρημα που συνίσταται στην έλλειψη αιτιολογίας, όσον αφορά ορισμένα αποσπάσματα της αιτιολογικής σκέψης 68 του επίδικου κανονισμού, επιβάλλεται η διευκρίνιση ότι, στην εν λόγω αιτιολογική σκέψη, το Συμβούλιο υποστήριξε ότι «το επίπεδο των κινεζικών εισαγωγών μπορεί να θεωρηθεί ότι αποτελεί κίνδυνο ζημίας, ακόμη και στην περίπτωση που οι όγκοι θα άρχιζαν να μειώνονται αναλογικά περισσότερο από τη μείωση της κατανάλωσης, αφού η ίδια η ύπαρξη σημαντικών όγκων κινεζικών προϊόντων σε χαμηλές τιμές σε ένα πλαίσιο μειούμενης κατανάλωσης θα ασκήσει σημαντική πίεση προς τα κάτω στο γενικό επίπεδο τιμών στην αγορά». Το Συμβούλιο προσέθεσε ότι, «[σ]ε κάθε περίπτωση, κανένας μεμονωμένος παράγοντας που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 9 του βασικού κανονισμού δεν μπορεί να οδηγήσει στην εξαγωγή οριστικού συμπεράσματος για την ύπαρξη κινδύνου ζημίας. Αντίθετα, πρέπει να συνεκτιμηθούν στο σύνολό τους όλοι οι παράγοντες».

207. Είναι αληθές ότι, όπως αναφέρουν οι ArcelorMittal κ.λπ., η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση δεν περιλαμβάνει εκτιμήσεις που αφορούν τα προαναφερθέντα αποσπάσματα της επίμαχης αιτιολογικής σκέψης του επίδικου κανονισμού, ενώ το Γενικό Δικαστήριο στήριξε τη συλλογιστική του σε άλλα σημεία της εν λόγω αιτιολογικής σκέψης και, ιδίως, στα σημεία που αφορούν τα μεταγενέστερα της περιόδου έρευνας δεδομένα.

208. Ωστόσο, κατά την άποψή μου, η μερική αυτή παράλειψη του Γενικού Δικαστηρίου δεν μπορεί να οδηγήσει σε αναίρεση της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης.

209. Όσον αφορά το τελευταίο σημείο της αιτιολογικής σκέψης 68 του επίδικου κανονισμού, το οποίο αφορά την ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, το Γενικό Δικαστήριο δεν είχε, κατά την άποψή μου, καμία ιδιαίτερη υποχρέωση να αποφανθεί επί του ζητήματος αυτού, δεδομένου ότι ουδόλως έκρινε ότι το Συμβούλιο παρέβη το εν λόγω άρθρο λόγω και μόνο των ασυνεχειών εκ μέρους των θεσμικών οργάνων, κατά την εκτίμηση του πρώτου παράγοντα.

210. Ως προς το απόσπασμα της αιτιολογικής σκέψης 68 του βασικού κανονισμού, που προηγείται αμέσως του ανωτέρω, από την απλή ανάγνωσή του συνάγεται ότι αυτό περιλαμβάνει μια απλή θεωρητική υπόθεση, όπως συνάγεται από τη χρησιμοποίηση του τύπου «μπορεί» του οικείου ρήματος, υπόθεση η οποία ήδη διατυπώθηκε με τον προσωρινό κανονισμό και παρουσιάστηκε ως ένα πιθανό στοιχείο κινδύνου πρόκλησης ζημίας στο μέλλον.

211. Ωστόσο, μολονότι είναι αληθές ότι το Γενικό Δικαστήριο πρέπει να αιτιολογεί τις αποφάσεις του, η υποχρέωση αυτή δεν μπορεί να ερμηνεύεται ως συνεπαγόμενη την υποχρέωσή του να απαντά λεπτομερώς σε κάθε προβαλλόμενο από τον διάδικο επιχείρημα, ιδίως αν δεν είναι αρκούντως σαφές και ακριβές και δεν στηρίζεται σε εμπεριστατωμένα αποδεικτικά στοιχεία[35]. Δεδομένου ότι για να διαπιστωθεί ότι υφίσταται κίνδυνος πρόκλησης ζημίας πρέπει να λαμβάνονται υπόψη πραγματικά περιστατικά, καθώς και προβλέψιμη και επικείμενη αλλαγή των περιστάσεων και ότι οι ArcelorMittal κ.λπ. ουδόλως ισχυρίστηκαν ότι προσκομίστηκαν εμπεριστατωμένα αποδεικτικά στοιχεία ως προς την ανωτέρω θεωρητική υπόθεση, ιδίως στο πλαίσιο της λήψης υπόψη δεδομένων μεταγενέστερων της περιόδου έρευνας από τα θεσμικά όργανα ή ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, φρονώ ότι το Γενικό

35 — Βλ., ιδίως, αποφάσεις Technische Glaswerke Ilmenau κατά Επιτροπής (C-404/04 P, EU:C:2007:6, σκέψη 90) και Lafarge κατά Επιτροπής (C-413/08 P, EU:C:2010:346, σκέψη 41).

Δικαστήριο δεν υποχρεούτο να λάβει ειδικά υπόψη την εν λόγω θεωρητική υπόθεση, εξετάζοντας κατά πόσον ήταν αρκούντως πειστική η ανάλυση, εκ μέρους των θεσμικών οργάνων, των οικονομικών δεδομένων που αφορούσαν τον πρώτο παράγοντα που προβλέπεται στο άρθρο 3, παράγραφος 9, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού.

212. Κατά συνέπεια, προτείνω να απορριφθεί η αιτίαση την οποία διατύπωσαν οι ArcelorMittal κ.λπ. ως προς τον προμνησθέντα παράγοντα.

ii) Επί της πολλαπλής πλάνης περί το δίκαιο όσον αφορά τον δεύτερο παράγοντα που προβλέπεται στο άρθρο 3, παράγραφος 9, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού

213. Ο *δεύτερος* παράγοντας, ο οποίος προβλέπεται στο άρθρο 3, παράγραφος 9, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού αφορά «[την] ύπαρξη επαρκούς, ελεύθερα διαθέσιμης ικανότητας του εξαγωγέα ή [την]επικείμενη σημαντική αύξηση της ικανότητάς του, από την οποία προκύπτει ως πιθανή σημαντική αύξηση των εξαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ προς την Κοινότητα, λαμβανομένης υπόψη της ύπαρξης άλλων εξαγωγικών αγορών, οι οποίες θα μπορούσαν ενδεχομένως να απορροφήσουν τυχόν πρόσθετες εξαγωγές».

– Οι εκτιμήσεις του Γενικού Δικαστηρίου

214. Με τη σκέψη 79 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο καταρχάς επισήμανε ότι τα θεσμικά όργανα είχαν αναλύσει την καθ' αυτήν πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα των κινέζων εξαγωγέων και τον κίνδυνο αναπροσανατολισμού κινεζικών εξαγωγών με άλλο αρχικό προορισμό, προς την αγορά. της Ένωσης.

215. Στη συνέχεια το Γενικό Δικαστήριο, με τη σκέψη 81 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, υπενθύμισε ότι τα θεσμικά όργανα, όταν αξιολογούν τον κίνδυνο αναπροσανατολισμού εξαγωγών προς την Ένωση, οφείλουν να λαμβάνουν υπόψη όχι μόνον την ύπαρξη άλλων εξαγωγικών αγορών, αλλά και το ενδεχόμενο αύξησης της εσωτερικής κατανάλωσης στη χώρα εξαγωγής.

216. Αφού επισήμανε ότι η Επιτροπή με τον προσωρινό κανονισμό, τον οποίο επιβεβαίωσε το Συμβούλιο με τον επίδικο κανονισμό χωρίς να παραπέμψει σε οποιοδήποτε συμπληρωματικό στοιχείο, προέβλεπε ότι ευλόγως αναμενόταν ότι σημαντικό μέρος της νέας πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας θα κατευθυνθεί προς την ευρωπαϊκή αγορά (σκέψη 82 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης), το Γενικό Δικαστήριο τόνισε ότι τα θεσμικά όργανα «δεν έλαβαν υπόψη στην ανάλυσή τους την "ύπαρξη άλλων εξαγωγικών αγορών, οι οποίες θα μπορούσαν ενδεχομένως να απορροφήσουν τυχόν πρόσθετες εξαγωγές", παρά το γεγονός ότι το απαιτεί το άρθρο 3, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού». Ενώ το Γενικό Δικαστήριο διευκρίνισε ότι η Επιτροπή μνημόνευσε τις Ηνωμένες Πολιτείες, την Αλγερία και τη Νότια Κορέα για να αναφέρει τι μερίδιο των συνολικών κινεζικών εξαγωγών είχε η καθεμία από αυτές τις χώρες και ανέφερε ότι μπορεί ευλόγως να αναμένεται ότι θα επέλθει σύντομα αισθητή συρρίκνωση ορισμένων από αυτές τις αγορές, και ιδίως της αμερικανικής αγοράς, εντούτοις το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε ότι «ουδέν συγκεκριμένο στοιχείο προέβαλε όσον αφορά την εξέλιξη των εν λόγω αγορών και την ενδεχόμενη ικανότητά τους να απορροφήσουν επιπλέον εξαγωγές». Το Γενικό Δικαστήριο πρόσθεσε ότι, «[α]ν όμως, όπως διαπιστώνουν τα θεσμικά όργανα, τόσο η παραγωγική ικανότητα στην Κίνα όσο και ο όγκος των εξαγωγών έχουν αυξηθεί (αιτιολογική σκέψη 118 του προσωρινού κανονισμού), ενώ ταυτόχρονα έχει αυξηθεί και το μερίδιο καθεμίας από τις τρεις προαναφερθείσες χώρες επί του συνόλου των κινεζικών εξαγωγών, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 119 του προσωρινού κανονισμού, τούτο σημαίνει ότι και ο όγκος των εξαγωγών προς αυτές τις τρεις χώρες αυξήθηκε επίσης». Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε επίσης ότι το συμπέρασμα της Επιτροπής σχετικά με την κατεύθυνση των

εξαγωγών προς την ευρωπαϊκή αγορά, έπρεπε να συσχετιστεί με το γεγονός ότι τα θεσμικά όργανα ανέμεναν αισθητή πτώση της ζήτησης ως προς την αγορά της Ένωσης. στοιχείο το οποίο δεν ελήφθη καθόλου υπόψη στην ανάλυση την οποία πραγματοποίησαν τα θεσμικά όργανα (σκέψη 83 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης).

217. Τέλος, με τις σκέψεις 84 και 85 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο τόνισε ότι τα θεσμικά όργανα σε κανένα στάδιο δεν αναφέρθηκαν, αφενός, στην εσωτερική αγορά της Κίνας και το πώς αυτή επηρεάζει ενδεχομένως τη δυνατότητα απορρόφησης της πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας και, αφετέρου, στην ταυτόχρονη υποχώρηση των Ρώσων και Ουκρανών, που ήσαν οι πλησιέστεροι ανταγωνιστές από άποψη τιμών και στους οποίους είχαν επιβληθεί δασμοί αντιντάμπινγκ από το 2006, η οποία μπορεί να εξηγεί, εν μέρει τουλάχιστον, την αύξηση του ποσοστού των κινεζικών εξαγωγών με προορισμό την Ένωση κατά την υπό εξέταση περίοδο.

218. Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η ανάλυση του δεύτερου παράγοντα, την οποία πραγματοποίησαν τα θεσμικά όργανα υπήρξε «ελλιπής καθόσον δεν ελήφθησαν υπόψη όλα τα στοιχεία που έπρεπε» (σκέψη 91 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης).

– Σύνοψη των επιχειρημάτων των ArcelorMittal κ.λπ.

219. Κατ' ουσίαν, οι Arcelor Mittal κ.λπ., επισημαίνουν ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν ακύρωσε τις διαπιστώσεις οι οποίες διατυπώνονται στην αιτιολογική σκέψη 117 του προσωρινού κανονισμού, σύμφωνα με τις οποίες υπήρχε σημαντική παραγωγική ικανότητα διαθέσιμη στην Κίνα, γεγονός το οποίο σημαίνει ότι επληρούντο οι προϋποθέσεις που αφορούν τον δεύτερο παράγοντα ο οποίος προβλέπεται στο άρθρο 3, παράγραφος 9, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού. Επίσης, κακώς έκρινε, στη σκέψη 84 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι η ανάλυση των θεσμικών οργάνων ήταν ελλιπής, καθόσον τα εν λόγω όργανα δεν εξέτασαν κατά πόσον η εσωτερική αγορά της Κίνας ήταν σε θέση να απορροφήσει σε σημαντικό βαθμό την πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα. Εντούτοις, μια τέτοια ανάλυση περιλαμβάνεται στις αιτιολογικές σκέψεις 69 και 70 του επίδικου κανονισμού. Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο απαίτησε από τα θεσμικά όργανα να προσκομίσουν «συγκεκριμένα στοιχεία» όσον αφορά την ικανότητα άλλων αγορών να απορροφήσουν επιπλέον εξαγωγές, απαίτηση, ωστόσο, η οποία δεν προβλέπεται στο άρθρο 3, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, αλλά ούτε και η απαίτηση να ληφθούν υπόψη οι λόγοι οι οποίοι συνηγορούσαν υπέρ της άποψης ότι οι εξαγωγές προς την Ένωση θα αυξάνονταν.

– Εκτίμηση

220. Φρονώ ότι για τον δεύτερο παράγοντα, ο οποίος προβλέπεται στο άρθρο 3, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, απαιτείται εξέταση σε δύο στάδια. Κατά το πρώτο στάδιο, τα θεσμικά όργανα οφείλουν να εξακριβώσουν κατά πόσον υφίσταται «επαρκ[ής], ελεύθερα διαθέσιμ[η] ικανότη[τα] του εξαγωγέα ή η επικείμενη σημαντική αύξηση της ικανότητάς του, από την οποία προκύπτει ως πιθανή σημαντική αύξηση των εξαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ». Στο πλαίσιο του πρώτου αυτού σταδίου, τα θεσμικά όργανα καλούνται να εξακριβώσουν κατά πόσον η τρέχουσα και η «ελεύθερα διαθέσιμη» παραγωγική ικανότητα ή η επικείμενη σημαντική αύξησή της στη χώρα εξαγωγής μπορεί να οφείλονται στην εξέλιξη της ζήτησης στην εν λόγω χώρα. Κατά το δεύτερο στάδιο, εάν είναι πιθανή σημαντική αύξηση των εξαγωγών, τα θεσμικά όργανα οφείλουν «[να λάβουν] υπόψη τη[ν] ύπαρξη άλλων εξαγωγικών αγορών, οι οποίες θα μπορούσαν ενδεχομένως να απορροφήσουν [αυτές τις] πρόσθετες εξαγωγές».

221. Κατά συνέπεια, αντίθετα απ' ό,τι ισχυρίζονται οι ArcelorMittal κ.λπ. το γεγονός και μόνον ότι σημαντική εξαγωγική ικανότητα ήταν ελεύθερα διαθέσιμη στη χώρα εξαγωγής, δεν αρκούσε, αφεαυτού, για να συναχθεί το συμπέρασμα ότι πληρούνταν οι προϋποθέσεις που αφορούν τον υπό εξέταση παράγοντα· θα πρέπει, επιπλέον, από την εξαγωγική αυτή ικανότητα να «προκύπτει ως πιθανή σημαντική αύξηση των εξαγωγών» που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ προς την αγορά της Ένωσης. Συνεπώς, το γεγονός ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν ακύρωσε το συμπέρασμα το οποίο περιλαμβάνεται στην αιτιολογική σκέψη 117 του επίδικου κανονισμού στερείται λυσιτέλειας.

222. Αντιθέτως, φρονώ ότι ορθώς οι ArcelorMittal κ.λπ. ισχυρίζονται, επικρίνοντας τη σκέψη 85 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι οι λόγοι της αύξησης των εξαγωγών δεν έχουν σημασία προκειμένου να εξακριβωθεί κατά πόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις που αφορούν τον παράγοντα ο οποίος προβλέπεται στο άρθρο 3, παράγραφος 9, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού.

223. Ωστόσο, η πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο ως προς το ζήτημα αυτό, δεν θίγει το κύρος άλλων εκτιμήσεων βάσει των οποίων κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τα θεσμικά όργανα δεν έλαβαν υπόψη όλα τα συναφή αποδεικτικά στοιχεία κατά την εξέταση του δεύτερου παράγοντα, βάσει των οποίων διαπιστώνεται η ύπαρξη κινδύνου πρόκλησης ζημίας.

224. Συγκεκριμένα, η εκτίμηση του παράγοντα αυτού από το Γενικό Δικαστήριο στηρίζεται πρωτίστως στην ανάλυση, η οποία δεν είναι αρκούντως ακριβής, των θεσμικών οργάνων όσον αφορά την εξέταση αγορών άλλων από την αγορά της Ένωσης, οι οποίες θα μπορούσαν ενδεχομένως να απορροφήσουν τυχόν πρόσθετες εξαγωγές από την Κίνα, καθώς και τον αντίκτυπο της εγχώριας ζήτησης στην Κίνα.

225. Όσον αφορά όμως την πρώτη πτυχή, φρονώ ότι ορθώς το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι τα θεσμικά όργανα όφειλαν, στην προκειμένη περίπτωση, να προσκομίσουν ακριβή στοιχεία ως προς την εξέλιξη των αγορών των Ηνωμένων Πολιτειών, της Αλγερίας και της Νότιας Κορέας, καθώς και την ενδεχόμενη ικανότητά τους να απορροφήσουν πρόσθετες εξαγωγές.

226. Αφενός, από την ανάγνωση και μόνον της σκέψης 83 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης προκύπτει ότι, σε αντίθεση προς ό,τι υποστηρίζουν οι ArcelorMittal κ.λπ., το Γενικό Δικαστήριο δεν απαίτησε από τα θεσμικά όργανα να εξετάσουν όλες τις πιθανές η ενδεχόμενες εξαγωγικές αγορές. Απλώς προσήψε στα εν λόγω όργανα ότι ουδόλως προσκόμισαν ακριβή στοιχεία ως προς τις τρεις προμνησθείσες αγορές, τις οποίες ωστόσο ανέφεραν με γενικό τρόπο στον προσωρινό και στον επίδικο κανονισμό. Αφετέρου, εφόσον τα θεσμικά όργανα αναφέρουν ορισμένες εξαγωγικές αγορές, οφείλουν, στο πλαίσιο της ανάλυσης προοπτικών σε σχέση με τον κίνδυνο πρόκλησης ζημίας, να προσκομίσουν αρκούντως ακριβή δεδομένα ως προς την ικανότητά τους να απορροφήσουν πρόσθετες εξαγωγές εμπορευμάτων που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ. Πράγματι, μόνον υπό την προϋπόθεση ότι τα θεσμικά όργανα έχουν προσδιορίσει τις εξαγωγικές αυτές αγορές λογίζεται ότι η ανάλυσή τους «λαμβάνει υπόψη» τις εν λόγω αγορές κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 9, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού, ως ενδεχόμενες εναλλακτικές αγορές, σε σχέση με την αγορά της Ένωσης για τη διάθεση των πρόσθετων εξαγωγών του συγκεκριμένου προϊόντος. Τα προμνησθέντα δεδομένα μπορεί να αφορούν, μεταξύ άλλων, τις στρατηγικές για τις εξαγωγές των ενδιαφερόμενων παραγωγών, την εξέλιξη της ζήτησης σε αυτές τις άλλες εξαγωγικές αγορές ή, ακόμη, την ύπαρξη μέτρων εμπορικής άμυνας στις αγορές αυτές.

227. Ωστόσο, όπως, κατ' ουσίαν, έκρινε το Γενικό Δικαστήριο, με τη σκέψη 83 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, χωρίς αυτό να αμφισβητηθεί, εφόσον από τον προσωρινό και τον επίδικο κανονισμό προέκυπτε ότι, κατά την υπό εξέταση περίοδο είχε αυξηθεί το μερίδιο της καθεμίας από τις τρεις προμνησθείσες αγορές επί του συνόλου των κινεζικών εξαγωγών, ήταν λογικό να συναχθεί το συμπέρασμα ότι ό όγκος των κινεζικών εξαγωγών προς τις αγορές αυτές είχε επίσης αυξηθεί. Στο πλαίσιο αυτό, τα θεσμικά όργανα έπρεπε να είναι σε θέση να παράσχουν, συναφώς,

αρκούντως ακριβή στοιχεία, προκειμένου παρά ταύτα να καταλήξουν στο συμπέρασμα, το οποίο περιλαμβάνεται στην ανάλυση προοπτικών στην οποία προέβησαν, ότι η πλεονάζουσα ή η νέα παραγωγική ικανότητα της Κίνας θα κατευθυνθεί περαιτέρω προς την ευρωπαϊκή αγορά προξενώντας κίνδυνο πρόκλησης ζημίας για την βιομηχανία της Ένωσης.

228. Όσον αφορά τον αντίκτυπο της εσωτερικής ζήτησης στην Κίνα, φρονώ ότι οι ArcelorMittal κ.λπ. περιορίζονται να επικρίνουν την εκτίμηση του Δικαστηρίου όσον αφορά τα αποδεικτικά στοιχεία, χωρίς να επικαλούνται και, κατά μείζονα λόγο, να αποδεικνύουν παραμόρφωση των εν λόγω στοιχείων. Κατά συνέπεια, οι επικρίσεις αυτές είναι απαράδεκτες.

229. Εν πάση περιπτώσει, εκτός από τις γενικές σκέψεις σχετικά με την εσωτερική ζήτηση στην Κίνα, οι οποίες περιλαμβάνονται στην αιτιολογική σκέψη 70 του οριστικού κανονισμού ως απάντηση στις παρατηρήσεις τις οποίες διατύπωσαν ορισμένοι Κινέζοι παραγωγοί κατά τη διαδικασία έρευνας, τα θεσμικά όργανα φαίνεται να ακολουθούν συλλογιστική η οποία αγνοεί την ύπαρξη της ζήτησης στην Κίνα, δεδομένου ότι, τελικώς, οι αιτιολογικές σκέψεις 117 έως 119 του προσωρινού κανονισμού, ο οποίος επιβεβαιώθηκε με τον επίδικο κανονισμό, δεν περιλαμβάνουν κανένα σχετικό χωρίο. Ωστόσο, ούτε το Συμβούλιο ούτε οι ArcelorMittal κ.λπ. αμφισβητούν ότι, όπως έκρινε, κατ' ουσίαν, το Γενικό Δικαστήριο με τη σκέψη 81 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, η (αντικειμενική) εξέταση του παράγοντα που προβλέπεται στο άρθρο 3, παράγραφος 9, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού απαιτεί ανάλυση της εξέλιξης της εσωτερικής κατανάλωσης στη χώρα εξαγωγής. Συνεπώς, ορθώς, κατά την άποψή μου, το Γενικό Δικαστήριο, με τη σκέψη 84 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, προσάπτει στα θεσμικά όργανα ότι δεν αναφέρθηκαν στον πιθανό αντίκτυπο της εσωτερικής αγορά της Κίνας επί της δυνατότητας απορρόφησης της πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας.

230. Κατά συνέπεια, προτείνω να απορριφθούν οι αιτιάσεις που προέβαλαν οι ArcelorMittal κ.λπ. και οι οποίες αντλούνται από πολλαπλή πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά τον δεύτερο παράγοντα που προβλέπεται στο άρθρο 3, παράγραφος 9, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού.

iii) Επί της πολλαπλής πλάνης περί το δίκαιο όσον αφορά τον τρίτο παράγοντα που προβλέπεται στο άρθρο 3, παράγραφος 9, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού

– Οι εκτιμήσεις του Γενικού Δικαστηρίου

231. Με τις σκέψεις 86 έως 90 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε κατά πόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις που αφορούν τον παράγοντα που προβλέπεται στο άρθρο 3, παράγραφος 9, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού.

232. Με τη σκέψη 86 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο καταρχάς υπενθύμισε ότι η Επιτροπή υποστήριξε, με τον προσωρινό κανονισμό, ότι δεν συνέτρεχε λόγος να θεωρηθεί ότι σε ένα οικονομικό περιβάλλον χαρακτηριζόμενο από σημαντική πτώση της ζήτησης μπορεί να υπάρξει τάση αύξησης των χαμηλών τιμών, αλλά ότι, απεναντίας, αναμενόταν να διατηρηθούν χαμηλές και ότι, ιδίως, η ύπαρξη τέτοιων χαμηλών τιμών είναι πιθανό να χρησιμοποιηθεί (από τους αγοραστές) για να συμπιεστούν οι τιμές που προσφέρονται από τους παραγωγούς της Ένωσης με συνέπεια να προκληθεί συμπίεση τόσο του όγκου παραγωγής όσο και των τιμών.

233. Στη συνέχεια, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε, με τη σκέψη 87 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι τα μεταγενέστερα της περιόδου έρευνας δεδομένα καταδείκνυαν ότι, αντιθέτως προς ό,τι υποστήριζε η Επιτροπή, οι τιμές των εισαγωγών από την Κίνα αυξήθηκαν σημαντικά σε συνθήκες συρρίκνωσης της αγοράς της Ένωσης, δεδομένου ότι, βάσει των διαθέσιμων στοιχείων, οι τιμές των εισαγωγών από την Κίνα αυξήθηκαν κατά 35 % και πλέον κατά το μεταγενέστερο της περιόδου έρευνας χρονικό διάστημα, ενώ κατά το ίδιο χρονικό διάστημα, οι τιμές των προϊόντων του συγκεκριμένου κλάδου παραγωγής της Ένωσης αυξήθηκαν κατά 18,7 %.

234. Με τη σκέψη 88 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο σημείωσε ότι το Συμβούλιο δεν εξήγησε με οποιονδήποτε τρόπο την αντίφαση ανάμεσα στα στοιχεία που προέβαλε η Επιτροπή και στα δεδομένα τα οποία αφορούν το μεταγενέστερο της περιόδου έρευνας χρονικό διάστημα. Ενώ το Συμβούλιο απέδωσε την ανωτέρω αναφερθείσα αύξηση στην αύξηση των τιμών των πρώτων υλών, η πλέον πρόσφατη από τις οποίες ανάγεται στον Οκτώβριο του 2008, το Γενικό Δικαστήριο τόνισε ότι το Συμβούλιο δεν παρέσχε ουδεμία πρόσθετη διευκρίνιση ή εξήγηση ως προς την εξέλιξη των τιμών των πρώτων υλών και του ενεργειακού κόστους κατά το μεταγενέστερο της περιόδου έρευνας χρονικό διάστημα.

235. Εν πάση περιπτώσει, με τη σκέψη 90 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι, ακόμη και αν υποτεθεί ότι αυτός είναι ο λόγος της αύξησης των τιμών, το ενδεχόμενο αυτό δεν μπορεί να υποστηρίξει τα συμπεράσματα της Επιτροπής, όσον αφορά τον αρνητικό αντίκτυπο των πολύ χαμηλών τιμών των κινεζικών εισαγωγών επί των τιμών και του όγκου παραγωγής στον συγκεκριμένο κλάδο της Ένωσης. Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι, λαμβανομένων υπόψη των μεταγενέστερων της περιόδου έρευνας δεδομένων, δεν προέκυπτε από τα κρίσιμα πραγματικά περιστατικά ότι μπορεί να θεωρηθεί ότι επληρούτο το κριτήριο το οποίο προβλέπει το άρθρο 3, παράγραφος 9, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού. Επισήμανε επίσης ότι το μερίδιο αγοράς του συγκεκριμένου κλάδου της βιομηχανίας της Ένωσης μειώθηκε, κατά το μεταγενέστερο της περιόδου έρευνας χρονικό διάστημα, μόλις κατά 0,1 ποσοστιαία μονάδα.

236. Το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε επίσης το επιχείρημα του Συμβουλίου σύμφωνα με το οποίο υπήρχε «παράλληλη» εξέλιξη στις διακυμάνσεις των τιμών, επισημαίνοντας, εξάλλου, ότι οι αποκλίσεις στις τιμές πώλησης, αφενός, του συγκεκριμένου κλάδου παραγωγής και, αφετέρου, των κινεζικών εισαγωγών μειώθηκαν αισθητά κατά το μεταγενέστερο της περιόδου έρευνας χρονικό διάστημα (σκέψη 89 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης).

237. Βάσει των προεκτεθέντων, το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι από την εξέταση του τρίτου παράγοντα προέκυπταν ασυνέχειες μεταξύ των προβλέψεων της Επιτροπής, οι οποίες επιβεβαιώθηκαν από το Συμβούλιο με τον επίδικο κανονισμό, και των κρίσιμων δεδομένων που αφορούσαν το μεταγενέστερο της περιόδου έρευνας χρονικό διάστημα.

– Σύνοψη των επιχειρημάτων των ArcelorMittal κ.λπ.

238. Οι ArcelorMittal κ.λπ., κατ' ουσίαν, προσάπτουν στο Γενικό Δικαστήριο ότι με τις σκέψεις 87 έως 90 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης υποκατέστησε την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών από τα θεσμικά όργανα με τη δική του εκτίμηση, χωρίς να λάβει υπόψη του το γεγονός ότι, ακόμη και αν οι παραγωγοί της Ένωσης αύξησαν τις τιμές τους και διατήρησαν τα μερίδιά τους αγοράς μετά την περίοδο έρευνας, η κερδοφορία του συγκεκριμένου επαγγελματικού κλάδου της Ένωσης μειώθηκε σημαντικά κατά την ίδια περίοδο, γεγονός το οποίο σήμαινε πραγματική συμπίεση των τιμών. Εξάλλου, παρά το γεγονός ότι οι ArcelorMittal κ.λπ. παραδέχονται ότι τα μεταγενέστερα του χρονικού διαστήματος της έρευνας δεδομένα καταδείκνυαν ότι οι τιμές των εισαγωγών και των παραγωγών της Ένωσης είχαν αυξηθεί μετά την περίοδο έρευνας, προσάπτουν στο Γενικό Δικαστήριο ότι δεν έλαβε υπόψη του το γεγονός ότι η εν λόγω αύξηση οφειλόταν στην αύξηση των τιμών των πρώτων υλών και ότι, εν πάση περιπτώσει, η αύξηση αυτή δεν εξάλειψε την υποτιμολόγηση των εισαγωγών η οποία παρέμεινε σημαντική, όπως διαπιστώθηκε από τα θεσμικά όργανα.

– Εκτίμηση

239. Κατά την άποψή μου, τα επιχειρήματα των ArcelorMittal κ.λπ. δεν μπορούν να ευδοκιμήσουν.

240. Επιβάλλεται η υπόμνηση ότι, όσον αφορά τον κίνδυνο πρόκλησης ζημίας, οι εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, παρά το επίπεδο των τιμών τους, δεν έχουν (ακόμη) προξενήσει ζημία στη βιομηχανία της Ένωσης.

241. Το άρθρο 3, παράγραφος 9, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού απαιτεί από τα θεσμικά όργανα να εξετάσουν «κατά πόσον τα εισαγόμενα προϊόντα εισέρχονται σε τιμές που θα είχαν ως αποτέλεσμα τη σε σημαντικό βαθμό συμπίεση ή παρεμπόδιση της αύξησης των τιμών που θα είχε σημειωθεί σε αντίθετη περίπτωση και οι οποίες είναι πιθανό να οδηγήσουν σε αύξηση της ζήτησης για επιπλέον εισαγωγές».

242. Οι επιπλέον εισαγωγές στις οποίες αναφέρεται το εν λόγω άρθρο πρέπει, συνεπώς, να διαπιστώνεται ότι πραγματοποιούνται σε τέτοιο επίπεδο τιμών, ώστε οι τιμές της βιομηχανίας της Ένωσης να ενδέχεται να συμπιεστούν σημαντικά ή να παρεμποδιστεί σε σημαντικό βαθμό η αύξησή τους, γεγονός που θα προοιώνιζε ζήτηση για επιπλέον εισαγωγές.

243. Στο πλαίσιο αυτό, επισημαίνω ότι οι ArcelorMittal κ.λπ. παραδέχονται ότι τόσο οι τιμές των εισαγωγών από την Κίνα όσο και οι τιμές της βιομηχανίας της Ένωσης αυξήθηκαν μετά την περίοδο έρευνας, πλην όμως εκτιμούν ότι, παρά ταύτα, οι τιμές της βιομηχανίας της Ένωσης συμπιέστηκαν, επειδή η κερδοφορία της εν λόγω βιομηχανίας είχε μειωθεί σημαντικά.

244. Η επιχειρηματολογία αυτή ισοδυναμεί με αίτημα προς το Δικαστήριο να επανεκτιμήσει τα πραγματικά περιστατικά, τούτο όμως δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητά του στο πλαίσιο της αναιρετικής δίκης.

245. Εξάλλου, το γεγονός το οποίο τονίζουν οι ArcelorMittal κ.λπ. ότι, παρά την αύξηση των τιμών κατά το μεταγενέστερο της περιόδου έρευνας χρονικό διάστημα, παρέμενε η υποτιμολόγηση των εισαγωγών από την Κίνα, αποτελεί φυσική συνέπεια του γεγονότος ότι οι εισαγωγές αυτές πραγματοποιούνται σε τιμές χαμηλότερες από τις τιμές του συγκεκριμένου κλάδου παραγωγής της Ένωσης. Το γεγονός αυτό και μόνο δεν αρκεί, πολύ περισσότερο όταν η απόκλιση των τιμών μειώθηκε και εξετάζεται κατά πόσον υφίσταται κίνδυνος πρόκλησης ζημίας, για να προσδιοριστεί, στο πλαίσιο της ανάλυσης προοπτικών που πρέπει να λάβει χώρα όσον αφορά τον τρίτο παράγοντα που προβλέπει το άρθρο 3, παράγραφος 9, δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, αν είναι πιθανό να πραγματοποιηθούν επιπλέον εισαγωγές στην αγορά της Ένωσης σε τιμές που θα μπορούσαν να προκαλέσουν σημαντική συμπίεση των τιμών του συγκεκριμένου κλάδου παραγωγής της Ένωσης ή την παρεμπόδιση σε σημαντικό βαθμό της αύξησης των τιμών του εν λόγω κλάδου.

246. Επιπλέον, από την ανάγνωση και μόνον των σκέψεων 88 έως 90 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, καθίσταται προφανές ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν «αγνόησε» τη διευκρίνιση του Συμβουλίου ότι η αύξηση των τιμών των εισαγωγών από την Κίνα οφειλόταν στην αύξηση των τιμών των πρώτων υλών. Ακόμη δε και αν υποτεθεί ότι αυτό συνέβαινε, το Γενικό Δικαστήριο, με τη σκέψη 90 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, απέκλεισε το ενδεχόμενο το γεγονός αυτό να μπορούσε, στην προκειμένη περίπτωση (δηλαδή λαμβανομένης υπόψη της διαπιστωθείσας αύξησης των τιμών των εισαγωγών από την Κίνα και των τιμών της βιομηχανίας της Ένωσης), να στηρίξει το συμπέρασμα της Επιτροπής όσον αφορά τον αρνητικό αντίκτυπο των «πολύ χαμηλών» τιμών των κινεζικών εισαγωγών επί των τιμών στον συγκεκριμένο κλάδο παραγωγής της Ένωσης.

247. Παρά τα όσα υποστηρίζουν οι ArcelorMittal κ.λπ., φρονώ ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν υποκατέστησε την εκτίμηση των θεσμικών οργάνων με τη δική του εκτίμηση. Σύμφωνα με την παρατιθέμενη στα σημεία 63 και 67 των παρουσών προτάσεων νομολογία, το Γενικό Δικαστήριο έλεγξε κατά πόσον τα μεταγενέστερα της περιόδου έρευνας οικονομικά δεδομένα που χρησιμοποίησαν τα θεσμικά όργανα, ενίσχυαν τις υποθέσεις που διατύπωσε η Επιτροπή στον προσωρινό κανονισμό, υποθέσεις τις οποίες, παρά τα επίμαχα δεδομένα, επιβεβαίωσε το Συμβούλιο με τον επίδικο κανονισμό.

248. Ένας τέτοιος δικαστικός έλεγχος δικαιολογείται κατά μείζονα λόγο από το γεγονός ότι η εξέταση στην οποία καλούνται να προβούν τα θεσμικά όργανα, προκειμένου να διαπιστώσουν κατά πόσον υφίσταται κίνδυνος πρόκλησης ζημία, κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, εμπεριέχει ανάλυση προοπτικών.

249. Ως εκ τούτου, προτείνω να απορριφθούν οι αιτιάσεις των ArcelorMittal κ.λπ. οι οποίες αντλούνται από πολλαπλή πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο όσον αφορά την εξέταση του τρίτου παράγοντα που προβλέπει το άρθρο 3, παράγραφος 9, δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού.

250. Για όλους τους ανωτέρω λόγους, προτείνω επίσης να απορριφθούν ο τρίτος λόγος αναίρεσης που προέβαλε το Συμβούλιο, καθώς και ο δεύτερος λόγος αναίρεσης και το δεύτερο σκέλος του τρίτου λόγου αναίρεσης που προέβαλαν οι ArcelorMittal κ.λπ., που αντλούνται από εσφαλμένη ερμηνεία των άρθρων 3, παράγραφος 9, και 6, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού και από πολλαπλή πλάνη περί το δίκαιο, όσον αφορά την εξέταση των παραγόντων που συνδέονται με τον κίνδυνο πρόκλησης ζημίας.

Επί του τέταρτου λόγου αναίρεσης που προέβαλε το Συμβούλιο, αντλούμενου από πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο, καθόσον υποκατέστησε με τη δική του εκτίμηση τις εκτιμήσεις των θεσμικών οργάνων σχετικά με τους οικονομικούς δείκτες

1. Σύνοψη των επιχειρημάτων των διαδίκων

251. Το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από την Ιταλική Κυβέρνηση, ισχυρίζεται ότι η εξέταση της κατάστασης της βιομηχανίας της Ένωσης και η μεταγενέστερη ανάλυση σχετικά με την ύπαρξη κινδύνου πρόκλησης ζημίας συνεπάγονται πολύπλοκες οικονομικές εκτιμήσεις. Επομένως, σύμφωνα με πάγια νομολογία, το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορεί, στο πλαίσιο του δικαστικού ελέγχου που ασκεί, να υποκαταστήσει με τη δική του εκτίμηση την εκτίμηση περίπλοκων οικονομικών δεδομένων στην οποία προβαίνουν τα θεσμικά όργανα της Ένωσης. Εντούτοις, αυτό έπραξε με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση το Γενικό Δικαστήριο, ερμηνεύοντας επιλεκτικά τα αποδεικτικά στοιχεία, προσδίδοντας διαφορετική βαρύτητα σε ορισμένα πραγματικά περιστατικά και αγνοώντας ορισμένες διαπιστώσεις που περιλαμβάνονται στον επίδικο κανονισμό. Συνεπώς, κατά το Συμβούλιο και την Ιταλική Δημοκρατία, το Γενικό Δικαστήριο υπερέβη τα όρια της αρμοδιότητάς του.

252. Η Hubei υπενθυμίζει, ιδίως, ότι, μολονότι τα θεσμικά όργανα διαθέτουν ευρεία διακριτική ευχέρεια οσάκις προβαίνουν σε περίπλοκες οικονομικές εκτιμήσεις και αξιολογήσεις πραγματικών περιστατικών, εντούτοις, δεν διαφεύγουν τον δικαστικό έλεγχο.

2. Ανάλυση

253. Όπως διευκρίνισα επανειλημμένως στις παρούσες προτάσεις μου, ο έλεγχος τον οποίο καλείται να ασκήσει το Γενικό Δικαστήριο ως προς την εξέταση, από τα θεσμικά όργανα, οικονομικών δεδομένων στο πλαίσιο των μέτρων αντιντάμπινγκ συμπεριλαμβάνει τον έλεγχο της ερμηνείας των οικονομικής φύσης δεδομένων στον οποίο προέβησαν τα εν λόγω όργανα και σκοπεί να εξακριβώσει την ακρίβεια των αποδεικτικών στοιχείων τα οποία έλαβαν υπόψη, την αξιοπιστία και τη συνοχή τους, καθώς και να ελέγξει αν τα στοιχεία αυτά αποτελούν το σύνολο των κρίσιμων δεδομένων που πρέπει να ληφθούν υπόψη για την αξιολόγηση μιας περίπλοκης κατάστασης και αν μπορούν να στηρίξουν τα συμπεράσματα που συνήχθησαν βάσει αυτών.

254. Κατά την άποψή μου, η πιθανότητα ευδοκίμησης αυτού του λόγου αναίρεσης τον οποίο προέβαλε το Συμβούλιο και ο οποίος διατυπώνεται κατά τρόπο εξαιρετικά γενικό, συναρτάται άρρηκτα με τις πιθανότητες ευδοκίμησης των λοιπών λόγων αναίρεσης. Εντέλει, αυτός συνοψίζει τις διατυπωμένες με περισσότερες λεπτομέρειες αιτιάσεις των αναιρεσειόντων που στρέφονται κατά των εκτιμήσεων του Γενικού Δικαστηρίου και αφορούν την εξέταση του κατά πόσον η βιομηχανία της Ένωσης βρισκόταν σε ευάλωτη θέση καθώς και την εξέταση των παραγόντων προσδιορισμού του κινδύνου πρόκλησης ζημίας κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού.

255. Καθόσον φρονώ ότι οι προαναφερθέντες λόγοι αναίρεσης δεν μπορούν να γίνουν δεκτοί, προτείνω να απορριφθεί και ο τέταρτος λόγος αναίρεσης που προέβαλε το Συμβούλιο.

256. Κατά συνέπεια, δεδομένου ότι, κατά την άποψή μου, κανένας από τους λόγους αναίρεσης δεν μπορεί να ευδοκιμήσει, προτείνω να απορριφθούν στο σύνολό τους.

VII – **Επί των δικαστικών εξόδων**

257. Δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, όταν η αίτηση αναίρεσης είναι αβάσιμη, το Δικαστήριο αποφαίνεται επί των δικαστικών εξόδων.

258. Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του ίδιου Κανονισμού, που εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου του 184, παράγραφος 1, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, αν υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.

259. Κατά το άρθρο 140, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, τα κράτη μέλη και τα όργανα που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

260. Δεδομένου ότι η Hubei ζήτησε να καταδικαστούν στα δικαστικά έξοδα το Συμβούλιο και οι ArcelorMittal κ.λπ., το δε Δικαστήριο θα πρέπει, κατά την άποψή μου, να αποφανθεί ότι οι αναιρεσείοντες ηττήθηκαν, προτείνω να τους καταδικάσει πέραν των δικαστικών τους εξόδων, στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Hubei.

261. Η Επιτροπή και η Ιταλική Δημοκρατία, οι οποίες παρενέβησαν στις δίκες, θα πρέπει να φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

VIII – **Πρόταση**

262. Με βάση τα προεκτεθέντα, προτείνω στο Δικαστήριο να αποφανθεί ως εξής:

— απορρίπτει τις αιτήσεις αναιρέσεως·

— το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και οι ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s. κ.λπ. καταδικάζονται στα δικαστικά έξοδα·

— η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η Ιταλική Δημοκρατία φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.